

Vlaams
Parlement

vergadering **C172**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 15 maart 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de subsidiëring van sportfederaties voor beleidsfocussen op sport – 1314 (2017-2018)	3
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over dopinggebruik in fitnesscentra en samenwerking met die centra – 1315 (2017-2018)	6
VRAAG OM UITLEG van Herman Wynants aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de hiaten in de sportinfrastructuur – 1331 (2017-2018)	10
VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de plaatsing van een omheining en het afsluiten van de strandzone in Sport Vlaanderen Hofstade – 1341 (2017-2018)	16
VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over duurzaamheidsinvesteringen in de centra van Sport Vlaanderen – 1342 (2017-2018)	19
VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de prestaties van onze atleten op de Olympische Winterspelen in Pyeongchang – 1353 (2017-2018)	22
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het lied voor de Rode Duivels naar aanleiding van het WK voetbal 2018 in Rusland – 1419 (2017-2018)	27

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de subsidiëring van sportfederaties voor beleidsfocussen op sport – 1314 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, collega's, op 1 januari 2017 werd het nieuwe decreet op de georganiseerde sportbeoefening van kracht. Een van de rode lijnen daarin was het verplichte a-tot-z-aanbod waarin elke erkende en gesubsidieerde unisportfederatie moet voorzien. U herinnert zich dat we daar verschillende gedachtewisselingen over gehad hebben. Daarnaast konden erkende sportfederaties projecten uitwerken om in aanmerking te komen voor aanvullende subsidies, door in te zetten op een van de volgende vier beleidsfocussen: jeugdsport, innovatie, sportkampen, laagdrempelig sportaanbod.

Op 27 februari lazen we in de altijd interessante e-nieuwsbrief van Sport Vlaanderen welke projectaanvragen goedgekeurd werden per beleidsfocus. Wellicht waren er meer aanvragen dan er werden goedgekeurd. In artikel 70, paragraaf 3, van het decreet is daarom in een procedure voorzien, zodat sportorganisaties binnen de vijftien dagen een gemotiveerd bezwaar kunnen indienen tegen het voornemen om hun geen subsidies toe te kennen.

Minister, hoeveel projectaanvragen werden per beleidsfocus geweigerd in 2017 en in 2018, en op basis van welke motivering? Hoeveel bezwaren werden er ingediend in 2017 en in 2018? Welk gevolg werd er aan die bezwaren gegeven? Of is de bezwaarprocedure voor dit jaar nog niet afgerond?

Werd het totale budget voor de beleidsfocussen 2018 al verdeeld? Indien ja, wordt er dan in extra geld voorzien, indien eventuele beroepsprocedures leiden tot het overrulen van beslissingen door de beoordelingscommissie? Indien neen, wat is het resterende bedrag?

Wat is uw globale evaluatie van de beoordelingsprocedure voor de aanvullende subsidies beleidsfocussen? Werd daarbij voldoende onderscheid gemaakt met de basisopdrachten van de federaties?

Hoe evalueert u de ingediende en geselecteerde aanvragen voor de beleidsfocussen in 2017 en 2018 in het kader van de realisatie van de a-tot-z-doelstelling in het nieuwe decreet?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega Poschet, ik kan u zeggen dat er voor de beleidsfocussen jeugd, innovatie en laagdrempelig sporten altijd met een commissie wordt gewerkt. Elk project krijgt van de commissieleden een totaalscore en dat levert dan een ranking op van alle projecten. Op basis van die ranking en het beschikbare budget bepaalt de jury welke projecten in aanmerking komen voor subsidiëring. Die met de hoogste score krijgen dan uiteraard prioritaire aandacht. Anders gezegd: je kijkt naar het geld en je begint met de eerste, en je doet voort tot je centen op zijn. Dat is de filosofie. Voor de beleidsfocus sportkampen gebeurt de beoordeling door Sport Vlaanderen.

Ik zal de cijfers kort overlopen. In 2017 waren er voor jeugdsport 37 goedgekeurde en 2 niet goedgekeurde, in 2018 werden alle 40 goedgekeurd. Bij laagdrempelig sporten: 23 wel en 14 niet in 2017, en 27 wel en 11 niet in 2018. Voor

innovatie: 21 wel en 12 niet in 2017, 29 wel en 3 niet in 2018. En voor de sportkampen: in beide jaren alle 14 goedgekeurd.

Er werden in 2017 vier bezwaarschriften ingediend, twee voor innovatie en telkens één voor jeugdsport en laagdrempelig sporten. In de vier gevallen besliste de bezwaarcommissie om het negatieve advies van de beoordelingscommissie te volgen en oordeelde ze dus dat het negatieve advies een correcte conclusie was. De bezwaarprocedure voor 2018 is nog niet afgerond. Er werden drie bezwaren ingediend, alle drie voor laagdrempelig sporten. Voor de andere beleidsfocussen zijn er geen bezwaren.

Het totale budget voor de beleidsfocussen in 2018 werd reeds verdeeld, zodat de betrokken sportfederaties de uitvoering van hun projecten kunnen opstarten. Op basis van het advies van de beoordelingscommissies zal Sport Vlaanderen mij een gemotiveerd advies voorleggen. En als dat een advies is om te wijzigen ten opzichte van de beoordelingscommissie, zullen zij daar ook een voorstel van budgettaire aanrekening aan toevoegen. Zo is dat ook afgesproken.

De beoordelingsprocedure loopt naar behoren, al is voldoende aandacht voor motivering zeker een aandachtspunt. Ik vind dus wel dat daar nog wat meer aandacht aan mag worden besteed. Bij de beoordeling wordt steeds voldoende onderscheid gemaakt met de basisopdracht van een federatie. De voorbije jaren werden er om die reden verschillende projecten negatief beoordeeld door de commissie, als het te dicht bij de algemene opdracht zat. Ik heb die argumentatie altijd volledig gevolgd. Na twee werkingsjaren, dus halverwege de beleidscyclus, heb ik Sport Vlaanderen ook gevraagd om de werking van de beoordelingscommissie te evalueren. Voor 2019 werden alvast een aantal inhoudelijke bijstellingen voorzien in de toepassing van de beoordelingscriteria voor de beleidsfocus laagdrempelig sporten, om projecten nog sterker te laten aansluiten bij de decretale doelstellingen. Dat werd op 7 maart al meegedeeld aan de sportfederaties. Ik denk dat dat vroeg genoeg is om het volgende werkingsjaar op een goede manier te kunnen voorbereiden vanuit die federaties.

De ingediende en gesubsidieerde projecten voor 2017 en 2018 voor de beleidsfocussen voldoen aan mijn verwachtingen, aangezien ze zich focussen op een zeer divers publiek van mensen die sporten, die wensen te starten met sporten of zelfs op een andere manier wensen te sporten. Federaties kregen een grote autonomie. Ik merk dat de beleidsfocussen de federaties aanzetten om met een breder perspectief naar het aanbod te kijken. Daardoor durven ze sneller los te komen van hun traditionele werkwijze. Heel de modernisering die daardoor aan bod komt, draagt er mee toe bij om een beter aanbod van a tot z te doen en ook in die richting te denken.

Ik stel vast dat de dossiers in de beleidsfocus jeugdsport het sterkst uitgewerkt zijn. Dat is ook niet verwonderlijk, want die beleidsfocus bestond al in het vorige systeem. Ze hebben daar dus extra ervaring. Het moet een uitdaging zijn, en het is ook mijn streven, dat federaties met hun projecten in innovatie en laagdrempelig sportaanbod steeds naar een hoger niveau komen en dat we in de toekomst ook daar die evolutie naar sterkere en meer onderbouwde dossiers krijgen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Bedankt, minister, voor uw antwoord en alle cijfers die u hebt gegeven. Ik ben al blij dat u zegt dat er nog een tandje bij kan worden gestoken om een helderder motivering te geven bij de beslissing. Ik hoop dat dat ook gebeurt.

Ik heb nog een aantal vragen. Zo hebben wij gehoord dat er een vraag tot projectsubsidie was ingediend voor vier jaar. Die was goedgekeurd voor het eerste

jaar, maar werd nadien niet meer goedgekeurd. Ik snap niet goed hoe dat dan beredeneerd en geargumenteed kan worden.

In het decreet staat eigenlijk dat die vier pijlers – jeugdsport, innovatie, sportkampen, laagdrempelig sportaanbod – basisopdrachten zijn voor elke unisportfederatie die erkend en gesubsidieerd wordt. Het lijkt me soms vaag om te zeggen: dat behoort tot de basisopdrachten en daarvoor kunnen we dus geen aparte subsidie geven in het kader van die beleidsfocussen, en dat project is dan opeens wel iets speciaals. Ik weet niet hoe je dat helderder kunt krijgen, om het voor de federaties duidelijk te maken welk niveau van inzet op die vier beleidsfocussen tot de basis behoort. En als je daarboven gaat, kun je daar nog een extra subsidie voor krijgen.

Een derde vraag gaat over de eventuele bijkomende middelen. U hebt letterlijk gezegd dat er een voorstel voor de budgettaire aanrekening zou komen vanuit Sport Vlaanderen als er wordt ingegaan op een bezwaar. Betekent dat dan dat u daar extra middelen in gaat pompen? Ik ga er toch van uit dat degenen die wel hun middelen hebben gekregen, niet aangeraakt worden, dat die onaantastbaar zijn en dat die middelen niet herverdeeld worden over iemand die nog opgevist zou worden.

Een laatste vraag betreft de vaststelling dat noch in het algemene uitvoeringsbesluit, noch in het uitvoeringsbesluit van de beleidsfocussen, melding gemaakt wordt van het indienen van een bezwaarschrift. Op welke manier wordt die procedure dan meegedeeld aan de sportfederaties? Waar vinden zij de reglementering voor die procedure terug?

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Wij vinden het alleszins positief dat sportfederaties naast de basisfinanciering kunnen intekenen op projectmatige ondersteuning via de beleidsfocussen. Op die manier kunnen de sportfederaties zelf bepalen waar ze nood aan hebben – dat is een heel grote vooruitgang – en daar dan specifiek de subsidies voor aanvragen. De cijfers van het aantal aanvragen bewijzen ook dat het systeem goed werkt.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega Poschet, dat van die motivering vind ik zelf ook. Zo'n beoordelingscommissie geeft een score, en ze gaan daar dan niet dieper op in om daar wat achtergrond aan te geven – vandaar die vraag die ik ook heb gesteld.

Een project is altijd op jaarbasis. Er worden geen projecten voor vier jaar goedgekeurd. Men kan een project voor vier jaar indienen, maar het wordt maar voor een jaar goedgekeurd. Als het dan bij de beoordeling het jaar erop minder goed scoort om een of andere reden, waardoor het lager in de rangschikking zit, omdat er andere en betere projecten zijn, kunnen ze de keer daarop eruit vallen.

Ik snap dat het moeilijk is, maar ik vind dat vrij logisch, want anders zou ik een project voor 25 jaar indienen, en dan ben ik zeker van subsidie voor 25 jaar. Het lijkt mij nogal logisch. De federaties weten dat ook. Het is jaarlijks dat de bijkomende subsidies worden toegekend.

Uw volgende vraag vind ik een moeilijke. Blijkbaar is het voor de federaties duidelijk wat in het basispakket komt en wat er niet in komt. En waar dat niet is, is het ondertussen verduidelijkt. Er is wel een verschil in de focus: echt iets extra's doen boven op wat als normaal kan worden beschouwd, en hetgeen als normaal wordt beschouwd. Ik kan begrijpen dat dat voor u en voor mij misschien niet zo

duidelijk is, maar blijkbaar hebben de federaties daar weinig problemen mee. In het eerste jaar was dat moeilijker. Ik heb de indruk dat dat in het tweede jaar al veel beter werkt. Het is in de dialoog tussen Sport Vlaanderen en de federaties dat dat moet worden uitgeklaard.

De budgetten zijn toegekend. Die zijn definitief. En als er iets is, dan zal men binnen Sport Vlaanderen moeten zeggen: wij stellen voor om dat daar aan te reiken of om daar een budgetverschuiving te doen. Het bezwaar is decretaal vastgelegd. Die besluiten zijn ook duidelijk over hoe dat bezwaar moet worden ingediend. En voor zover ik weet, zal dat ook op de website van Sport Vlaanderen staan.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Bedankt, minister, voor uw bijkomende uitleg. Ik denk dat een beetje meer uitleg inderdaad goed is voor de sportfederaties. Ik stel met u vast dat het aantal verworpen projecten daalt. Dat is op zich goed. Dat zou erop kunnen wijzen dat er meer duidelijkheid komt. Maar het is vooral op het gebied van laagdrempelig sportaanbod dat er mij nog onduidelijkheid lijkt. Bij de andere zaken zijn er, als ik het goed genoteerd heb, geen verworpen projectsubsidieaanvragen, maar bij laagdrempeligheid wel. Dat is ook een stukje gelinkt aan innovatie en innovatief werken. Het lijkt me dat er vooral daar een duidelijker kader moet komen van wat als normaal wordt beschouwd.

Dan hoop ik dat u misschien toch eens bekijkt of u niet met meerjarige subsidies kunt werken. Als een vereniging of federatie zou willen werken met bepaalde projecten die over twee of drie of vier jaar lopen, zou het moeten kunnen dat als ze het in het begin goedgekeurd krijgen, de goedkeuring voor een langere tijd kan dienen. Ik begrijp dat dit nog niet mogelijk is, maar misschien kan dat toch eens worden herbekeken. *(Minister Philippe Muyters knikt)*

Ik zie dat u daar welwillend tegenover staat.

Minister Philippe Muyters: Laat dat 'welwillend' er maar af. Mijnheer Poschet, het probleem is dat een begroting jaarlijks is. We kunnen een chic project hebben dat over 25 jaar loopt. Maar er kan volgend jaar een wijziging zijn waardoor we op een andere manier moeten werken of de focus verleggen.

Joris Poschet (CD&V): Ik weet dat een begroting jaarlijks wordt goedgekeurd, maar ik weet ook dat verschillende projecten over meerdere jaren vastgelegd en uitbetaald worden. Ik denk dat dat technisch mogelijk is.

We zullen het in elk geval verder opvolgen.

De voorzitter: Die 25 jaar sloeg op wandelvoetbal voor senioren, denk ik.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over dopinggebruik in fitnesscentra en samenwerking met die centra – 1315 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, ik stel hierover regelmatig vragen. Hier gaat het om een opvolgingsvraag bij mijn actuele vraag van 5 juli 2017 over het gebruik van anabole steroïden in de fitnesscentra.

Doping in de sport is en blijft een populair onderwerp in de media. Dat moet ik hier niet uitleggen. Meestal gaat het om topsporters die in het vizier worden genomen, vaak topsporters van naam en faam die positief zijn bevonden bij een dopingcontrole. Minder vaak, maar daarom niet minder relevant, is het dopinggebruik door bodybuilders en fitnessbeoefenaars.

Met de ondertekening van het antidopingcharter in juli 2015 hebben de fitnessclubs zich ertoe verbonden om dopingmisbruik te bestrijden. Ze werken hiervoor samen met de Nationale Antidopingorganisatie (NADO) en met andere overheidsorganisaties. De sector neemt zo zelf een stukje verantwoordelijkheid. Minister, dat was uw oorspronkelijke uitdrukkelijke beleidsoptie: het moet bottom-up gebeuren, u wilde vooral werken met de sector als partner.

Om doping in de fitnesscentra tegen te gaan is zowel sensibilisering als controle onontbeerlijk.

Bij mijn actuele vraag van 5 juli 2017 kwamen enkele problemen naar voren die de oorzaak zouden kunnen verklaren van de verhoogde dopingproblematiek in de fitnesscentra. Ik had het toen – en nadien ook nog – over het ideaalbeeld dat jongeren vandaag hebben of opgedrongen krijgen met betrekking tot hun uiterlijk, en op de invloed van de media hierop. Dat deze problematiek ook verschillende beleidsdomeinen betreft, zoals Sport, Welzijn, Jeugd, Media, en met andere woorden transversaal is, is duidelijk. Minister, daarom vroeg ik u om met de verschillende betrokken ministers en de fitnesscentra te blijven samenwerken.

Minister, hoeveel fitnesscentra hebben vandaag het charter al ondertekend? Hoeveel hebben zich er nog niet bij aangesloten? Wat gaat u doen om de fitnesscentra die zich er nog niet bij hebben aangesloten, te overtuigen?

U zou het charter in juli 2017 evalueren, verbeteren en bijschaven. Wat werd in de oorspronkelijke tekst veranderd, en waarom?

Hoe is de samenwerking met de politie en het gerecht voor de controle van de fitnesscentra? Hoeveel gerichte onderzoeken werden er het laatste jaar verricht? Wat concludeert u uit de resultaten?

Hebt u al een poging ondernomen om de betrokken partijen over deze problematiek rond de tafel te brengen? Hebt u overlegd met de minister van Sport van de Franse Gemeenschap of met de Vlaamse ministers bevoegd voor welzijn, jeugd en media? Ik spreek hier over dat beeld dat wordt opgehangen en dat bepaalt dat je minstens een sixpack moet hebben en elke dag een halve marathon lopen. Zo ja, wat is de uitkomst van dit overleg? Zo nee, waarom is dit nog niet gebeurd? Is het voorzien in de toekomst?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Momenteel hebben 373 clubs of 'vestigingen' in Vlaanderen het charter ondertekend. Het goede nieuws is dat dit aantal het aantal clubs dat aangesloten is bij De FitnessOrganisatie (DFO), overstijgt. Het gaat hier om ongeveer 75 procent van de hele sector.

Een charter alleen is niet voldoende om een gedragsverandering te realiseren. In een poging de volledige sector te sensibiliseren en te overtuigen van een bredere aanpak, zal het vernieuwde charter gekoppeld worden aan een bredere ontraadende sensibilisering en een informatiecampagne.

De fitnesssector nam samen met NADO Vlaanderen het initiatief om doelgericht campagne te voeren naar de fitnessbeoefenaars in het algemeen, naar de fitnessprofessionals in het bijzonder en ook naar jongeren uit de sleutelleeftijd. Dat

blijken jongeren uit het secundair onderwijs te zijn. Er wordt hierbij ook samengewerkt met het Human Enhancement Drugs Network (HEDN): een internationale groep van multidisciplinaire onderzoekers van verschillende universiteiten met belangstelling voor deze materie.

De campagne zal zich richten op het gebruik en misbruik van wat gekend staat als de kracht en het uiterlijk stimulerende middelen. Het gaat dus ook om producten om er mooier uit te zien, bijvoorbeeld om te vermageren.

In samenspraak met de sector werden enkele wijzigingen doorgevoerd aan het oude charter uit 2015. De beperking in tijd werd opgeheven. Het gaat nu over een langdurig in plaats van een tijdelijk engagement. Waar bij de eerste versie de verantwoordelijkheid en het engagement enkel bij de clubuitbater werden gelegd, wordt nu de samenwerking met de verschillende partners benadrukt: met Sport Vlaanderen, NADO Vlaanderen, DFO en de beroepsvereniging. Omdat het gebruik van voedingssupplementen kan resulteren in gebruik van verboden middelen werd hierover een punt toegevoegd: enkel zuivere en dopingvrije voedingssupplementen worden gepromoot.

De nieuwe versie van het antidopingcharter wordt eerstdaags verspreid via de sector.

In 2017 werden in de fitnesscentra 76 dopingtests uitgevoerd. Daarbij werden 16 dopingpraktijken genoteerd. Het percentage positieve gevallen blijft hoog en ligt in de lijn van de vermoedens die ook in de ons omringende landen worden geuit. Ik wil er toch een kanttekening bij maken. Het gaat over doelgerichte testen in fitnesscentra waarvan ernstig vermoed wordt dat er doping gebruikt of verspreid wordt. Dit kan gebeuren op vraag van de politie of van de magistratuur, maar ook op basis van anonieme tips. Wij gaan dus niet willekeurig testen, het is altijd gericht. Het gebruik van anabolen, waar het meestal om gaat, betreft een ruimer maatschappelijk probleem dat de fitness overstijgt.

De fitnessuitbaters werken doorgaans goed mee want ook de sector zelf ervaart dit anabolengebruik als een ernstig probleem en als een antireclame voor hun sector. De samenwerking met politie en gerecht verloopt zeer goed: er is een zeer goede informatie-uitwisseling en momenteel wordt de hand gelegd aan een vernieuwd samenwerkingsprotocol met de federale politie en het parket, om het protocol van 2000 te vervangen.

Ik heb in september overleg georganiseerd over het anabolengebruik met mijn Waalse collega, met minister Jo Vandeuren en met mijn federale collega bevoegd voor de volksgezondheid. Dit overleg resulteerde in de vraag naar meer 'evidencebased' informatie. In opvolging van dit overleg werd binnen de Algemene Cel Drugsbeleid beslist om vanuit het Federaal Wetenschapsbeleid (BELSPO) een studieopdracht te lanceren over prevalentie van anabolengebruik en mogelijke preventieve en curatieve maatregelen. Deze studie wordt in de komende weken gelanceerd. De Vlaamse financiële bijdrage wordt evenredig gefinancierd door mijzelf en door minister Jo Vandeuren. Op basis van deze studie moet het mogelijk zijn om niet alleen vanuit Sport maar ook vanuit andere domeinen zoals Welzijn en Volksgezondheid een beleid ten aanzien van de anabolenproblematiek te ontwikkelen.

Daarmee zetten we opnieuw een stap om daar nog meer voor te doen, zowel met een vernieuwd charter als met die studie. Ik ben heel blij dat we dat kunnen doen met minister Vandeuren en met de federale minister van Volksgezondheid.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, dank u voor uw heldere antwoord. Kunt u nog iets meer zeggen over hoe Sport Vlaanderen de campagne voor een realistisch zelfbeeld zal uitwerken en voeren?

U zegt dat BELSPO binnenkort met een studieopdracht begint of er een uitschrijft. Ik weet niet of BELSPO het zelf gaat doen of dit gaat uitbesteden aan een instelling van hoger onderwijs. Wanneer zou de oplevering daarvan gebeuren?

Ik heb nog een vraag over voedingssupplementen. Ik ga nu zelf ook af en toe sporten. Dat is uiteraard in Brussel. Ik zie daar veel van die krachtpatsertjes die je een slecht gevoel geven. Neen, mijnheer Annouri, het gaat niet over u. En dan vraag je je af of wat er in hun flesje zit, wel gezond is. Ik vraag mij af hoe dat wordt gecontroleerd. Wordt wat de sporters bij hebben, gecontroleerd? Wordt gecontroleerd wat in de fitnesszaal wordt verkocht? Ik weet niet hoe dat juist in zijn werk gaat. Daar wordt niet voldoende rond gedaan. Ik weet dat u niet bevoegd bent voor Brussel. Dat is de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). We hebben vier nationale antidopingorganisaties. Dat is een van mijn lessen van deze legislatuur. Hebt u er op een of andere manier zicht op of er ook controles gebeuren of niet?

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Mijnheer Poschet, ik wil u in de eerste plaats danken voor uw vraag.

Minister, in navolging van zijn actuele vraag in juli 2017 had ik u ook een schriftelijke vraag gesteld. Ik ben blij dat u nu al meer uitleg hebt gegeven dan ik toen heb gekregen op mijn schriftelijke vraag van september. U zei toen dat NADO Vlaanderen in contact heeft voorzien met enkele regionale centra met betrekking tot kennisuitwisseling over de problematiek van de fitnesscentra. Is dat onder tussen gebeurd? Zo ja, wat hebben we daaruit geleerd?

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Mijnheer Poschet, ik sluit me hierbij aan. Het gaat hier niet om wedstrijdvervalsing maar meer om het esthetische. Dat is moeilijker om aan te pakken. Het gaat om een mentaliteitswijziging die men zou moeten creëren wat betreft het schoonheidsideaal. Ik herinner mij dat u destijds in de plenaire vergadering hebt gezegd dat deze producten online kunnen worden besteld en dat ze zelfs anoniem kunnen worden afgeleverd. Minister, toen hebt u gezegd dat u eventueel de politie en het gerecht zou inschakelen. Ik heb daarover een vraag, maar ik weet niet of u hem mag beantwoorden: is er met betrekking tot de onlineaankoop van producten al een regulering?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik kan nu niet veel méér zeggen over de campagne, want die wordt zeer officieel in mei gelanceerd. Ik zou het niet ernstig vinden indien ik daar een voorafname op doe.

Als er samen met politie en gerecht een controle gebeurt, dan is die allesomvattend. Dan gaat men bekijken wat die zaak verkoopt, misschien ook van onder de toog, en wat de mensen bij hebben. Mijnheer Poschet, als ze bij uw fitness nog niet langs zijn geweest, kan ik alleen maar zeggen dat dat een goed teken is. Als u natuurlijk denkt dat er wel problemen zijn, kunt u natuurlijk een anonieme tip geven. Tips vormen een van de basiselementen om een controle uit te voeren.

Zoals ik daarnet zei, doen we die controles naar doping in de fitness op basis van tips, op basis van elementen die de politie en het parket kennen. Dat verklaart de

hoge percentages. Als er een controle gebeurt, dan wordt alles bekeken met alles dat ze binnen hun mogelijkheden hebben. Doordat het gebeurt met politie en gerecht, zijn er veel bevoegdheden en mogelijkheden.

Mijnheer Moyaers, ik weet niet juist wat u bedoelt met die regionale centra.

Bert Moyaers (sp.a): 'Slachtoffers' die hebben gebruikt, weren we uit fitness-centra. In Scandinavië bijvoorbeeld vangt men die heel vaak op omdat ze anders misschien in zwarte buurten blijven gebruiken. Op die manier kunnen ze gecontroleerd worden. U hebt mij toen het antwoord gegeven dat u met het NADO met de regionale centra contact zou opnemen.

Minister Philippe Muyters: De NADO's wisselen onder elkaar daarover van gedachten, gekoppeld aan wat er met die studie zal gebeuren. Ik denk dat het daarover gaat, maar ik heb de informatie daarover niet meteen bij. Ik weet wel dat de NADO's elkaar regelmatig zien en overleg plegen over allerlei thema's die te maken hebben met doping.

Mijnheer Wynants, dat is heel moeilijk. Ga op het internet en zoek eens naar verboden producten voor topsporters. We moeten natuurlijk een verschil maken tussen producten die verboden zijn voor topsporters maar dat niet altijd zijn voor 'normale' mensen – als we topsporters dan mogen beschouwen als minder normale mensen –, ... (*Gelach*)

... zoals neussprays. Maar zelfs producten die eigenlijk schadelijk zijn voor de gezondheid, kun je op internationale websites heel gemakkelijk vinden.

Ik herinner me dat het WADA Interpol zelfs op bezoek heeft gehad en een toelichting heeft gekregen. Interpol is met deze zaken bezig, maar zegt zelf dat het een bijna onbegonnen strijd is. Het gebeurt niet rechtstreeks. Als u iets bestelt op een website, dan gaat die website langs veel kanalen, maar morgen hebt u via bpost wel uw pakketje geleverd aan de deur. Dat blijft een heel moeilijke zaak.

In het samenwerkingsprotocol zullen we ook deze zaken opnemen en kijken of we nog iets extra kunnen doen. Heel eerlijk, dit is een heel moeilijke strijd, waarbij er internationaal moet worden opgetreden, maar zelfs daar zal het heel moeilijk zijn en blijven.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord

Joris Poschet (CD&V): Minister, het zal altijd een moeilijke strijd zijn, maar we mogen de schouders niet laten zakken. Ik heb alvast twee opvolgingsvragen in gedachten, wat goed is. Ik zal aan mijn collega's in het Brusselse Parlement vragen om in de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie daarover een vraag te stellen.

Ik vraag me wel af hoe zo'n controle in zijn werk gaat. Misschien moet ik dat eens meemaken op een of andere manier. Is dat een 'Globe Aroma'-achtige inval? Ik hoop van niet, maar ik hoop wel dat het efficiënt is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Herman Wynants aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de hiaten in de sportinfrastructuur – 1331 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Minister, de Olympische Winterspelen in Pyeongchang zijn afgelopen, maar we hebben er dan toch een medaille behaald, dankzij Bart Swings.

Hij krijgt als topsporter natuurlijk ondersteuning vanuit Sport Vlaanderen. Dat is logisch. Er zijn echter geen trainingsfaciliteiten voor hem. We hebben geen 400 meterbaan om op te trainen.

Met het nieuwe decreet vragen we ondersteuning van de bovenlokale sportinfrastructuur en de topsportinfrastructuur. We willen die sportinfrastructuur renoveren en een oplossing bieden voor de problemen. Bij de beoordeling van dit systeem wordt voor 25 procent van de score gekeken naar de mate waarin de sportinfrastructuur tegemoetkomt aan de reële behoefte aan bovenlokale sportinfrastructuur. Het gaat dus om de mate waarin er, rekening houdend met onder meer participatiecijfers en mogelijke trends of evoluties in sportparticipatie, behoefte is aan deze sportinfrastructuur.

Participatie volgt uiteraard ook deels de infrastructuur. We moeten daarnaast ook vanuit Vlaanderen enkele hiaten inzake sportinfrastructuur opvullen en onze eigen prioriteiten durven leggen.

Uit een onderzoek van de KU Leuven uit 2016 blijkt dat er nood is aan bijkomende bovenlokale sportinfrastructuur voor ijschaatsen. Indien het hebben van goede schaatsbanen in Vlaanderen een hiaat blijkt te zijn, moeten we het dan niet promoten dat daarvoor projecten worden ingediend en moeten we niet durven zeggen dat Vlaanderen voor sportinfrastructuur op die thema's de prioriteit legt? Dat is een algemene vraag.

Na de eerste ronde eind 2017 besloot u wel reeds om het IJssportcentrum in Turnhout te ondersteunen, ideaal voor kunstschaatsen, ijshockey, shorttrack en curling. Eind maart is de volgende deadline voor de indiening van het totaalproject.

In hoeverre zijn er reeds aanvragen voor de uitbouw van een 400 meterbaan voor de schaatssport? Op welke manier wordt er concreet bepaald in hoeverre we behoefte hebben aan bepaalde sportinfrastructuur? Dan weten we dat er die kansen zijn, of niet. Wilt u nadenken over de uitwerking van een landschapstekening om te kunnen zien waar de hiaten inzake infrastructuur in Vlaanderen of voor een specifieke regio zich bevinden? Wilt u in de toekomst prioriteiten leggen bij de projectoproepen inzake sportinfrastructuur die het sportlandschap sowieso ten goede zouden moeten komen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Wynants, ik kan u eerst en vooral al zeggen dat er vandaag nog geen enkele subsidieaanvraag voor de bouw van een 400 meterschaatsbaan is ingediend. Wij hebben er dus nog nooit een ontvangen, bij geen enkele oproep tot nu toe. Dat is een eerste, toch wel belangrijk punt.

Ten tweede, ik denk dat u weet dat we verschillende soorten sportinfrastructuur hebben. Je hebt het puur gemeentelijke, daar moet de gemeente voor instaan. Je hebt het bovenlokale, daar hebben we dan het decreet voor. Je hebt topsportinfrastructuur en de centra van Sport Vlaanderen. Ik zal voor die drie punten ingaan op uw vragen.

Eerst heb je de bovenlokale sportinfrastructuur. Ik denk dat u weet – dat is ook zo decretaal met jullie besproken – dat we daar eigenlijk geen focus op leggen. Waarom? We willen daar vooral vraaggestuurd zijn en ondersteunen wat er bovenlokaal door samenwerking tussen gemeenten, van gemeenten met federaties en van gemeenten met sportclubs naar boven komt en waar ze zelf centen in

willen steken. Wij geven daar 30 procent bijkomende subsidie, maar eigenlijk willen we er op die manier voor zorgen dat er een echte initiatiefnemer is die zelf de nood bepaalt. Want als er geen nood is, dan zal er geen gemeentebestuur zijn die er mee centen in wil steken, maar zullen er ook geen clubs zijn die er geld in willen steken. De markt bepaalt dus op die manier mee de nood. Ze moeten toch ook nog altijd zelf twee derde van de centen vinden.

Ook voor de bovenlokale sportinfrastructuur is er uiteraard een beoordelingscommissie. We zorgen ervoor dat daarin expertise zit om de verschillende onderdelen van een aanvraag te kunnen bekijken en om er zeker voor te zorgen dat de projecten kwaliteitsvol kunnen zijn en zo ook een bijdrage kunnen leveren aan het Vlaams sportlandschap. De score voor het element 'behoefte' wordt gegeven op basis van de behoeftestudie waar u ook al naar verwees. Daarbovenop nemen we de informatie mee die in de subsidieaanvraag zelf naar voren is gebracht. Dus, een project moet eerst worden ingediend. Dan wordt het beoordeeld op basis van de criteria die in de studie naar voren zijn gekomen. Als vanuit de studie en vanuit de informatie van de subsidieaanvraag de behoefte groot blijkt te zijn, dan is de kans dat dat project wordt geselecteerd om subsidie te krijgen, veel groter. Om die reden moeten we bij bovenlokale sportinfrastructuur zelf geen focus leggen op welbepaalde sportinfrastructuur. De geselecteerde dossiers geven immers sowieso invulling aan een behoefte die op het terrein wordt gevoeld, en die dan nog wordt getoetst aan een breder kader. Dat wat de bovenlokale infrastructuur betreft.

Dan kom ik bij de topsportinfrastructuur. Je zou kunnen zeggen dat zo'n 400 meterschaatsbaan topsportinfrastructuur is. Het decreet werkt ook daar vraaggestuurd. Maar er wordt ook gekeken naar het Topsportactieplan IV en dus naar de ontwikkeling, prestatiemogelijkheden en programma's van de topsportfederaties waarvoor die infrastructuur bedoeld is. Ik geef een fictief voorbeeld. Als we twee goede sporters hebben in een bepaalde discipline, dan moeten we niet meteen zorgen voor die topsportinfrastructuur. Dat is altijd een afweging.

Ik wil er toch ook op wijzen dat we tijdens deze legislatuur steeds heel duidelijk hebben gekozen voor het campusmodel. Dat wil zeggen dat we de combinatie willen maken van topsportinfrastructuur met als het enigszins kan de topsport-scholen maar ook met universiteiten of wetenschappelijke onderzoekscentra, zodat je de totaliteit hebt. En dat is wel belangrijk. Ik heb deze week in Gent nog de nieuwe topsportgymnastiekhal geopend. Daar zijn fitnesses ingebracht zoals camera's die de oefeningen van de gymnasten filmen. Een halve minuut erna kunnen ze die beelden al bekijken. Nina Derwael zei me dat haar coach vroeger zei dat haar benen niet helemaal tegen elkaar waren waarover ze dan discussieerde. Nu moet ze niet discussiëren want ze kan het zien en ze kan ook meteen zien hoe het komt. Die finesse daar inbrengen, de wetenschappelijke fitnesses die een universiteit hier en daar ook kan bijbrengen: dat willen we doen. En dan kun je alleen werken met campusmodellen. Dan kunnen we geen topsportschaatsbaan hier hebben en iets anders ginder, je moet die expertise bij elkaar brengen. Als u mij dus vraagt of er plaats is voor een 400 meterschaatsbaan, zou dat in een van onze drie campusmodellen moeten zijn en moet dat ook vraaggestuurd zijn. Tijdens de vorige legislatuur hebben we 10 miljoen aan topsportinfrastructuur ingezet voor een olympiade – nu is dat zelfs decretaal bepaald. We hebben uiteindelijk 25 miljoen kunnen realiseren omdat de stad Antwerpen meedeed, de KU Leuven en de federaties. Ook daar moet het dus vraaggestuurd gebeuren.

Een laatste manier van investeren is via de eigen centra van Sport Vlaanderen. U weet dat ik heb gevraagd om een evaluatie en een visieoefening te maken. Die visieoefening is gebeurd. U weet – dat is hier ook besproken – dat we willen dat dit in de toekomst 'centers of excellence' zijn. Als we een centrum van Sport Vlaanderen willen houden, dan moet dat top zijn op een of ander gebied. De

evaluatie loopt waarbij wordt gekeken wat we waar kunnen realiseren, waar er vraag naar is en wat verantwoord is voor Sport Vlaanderen om te organiseren. Ook daar kunnen er potentiële cofinanciers zijn.

Dit is de stand van zaken. Ik herhaal nogmaals dat er vandaag geen enkele 400 meterschaatsbaan is, maar op deze manier hebt u een zicht op welke mogelijkheden er in Vlaanderen zijn om eventueel subsidies te geven. Het belangrijkste is dat het initiatief moet komen van een betrokkene.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Wat u zegt, klopt. We hebben er maar twee, als we Seppe Smits er nog bij tellen.

Maar alles gaat en staat wel met aandacht. Misschien moeten we daar andere mensen voor inschakelen. U weet ook: twee jaar geleden zijn we begonnen met de bobsleevrouwen. Ze hebben dat met zijn zessen kunnen regelen en hebben ook de nodige aandacht gekregen. De heer Meremans heeft minister Gatz vorige week de vraag al gesteld over de aandacht elke avond voor de zanger Sioen tijdens de winterspelen, terwijl de sporters niets krijgen. Ik bedoel maar: aandacht geeft mensen ook inzicht. Misschien moet er meer aandacht worden besteed aan de sporters die meedoen aan de Olympische Spelen. Zo zullen we meer kandidaten krijgen die eventueel een medaille kunnen halen – maar dat is voor de andere minister. Alleszins bedankt voor uw aandacht.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Collega Wynants, bedankt voor deze zeer interessante vraag. Er moeten twee dingen van elkaar worden gescheiden. Er is inderdaad aandacht nodig om meer mensen te betrekken en meer mensen warm te maken voor een sport en ook als erkenning voor onze toppers.

Minister, wat betreft infrastructuur kan ik u volgen. Als we twee toppers hebben, kunnen we moeilijk op basis daarvan de infrastructuur afstemmen. Het idee van de campussen vind ik ook heel goed. Maar ik heb een informatieve vraag. Als je twee, drie, vier toppers hebt, wat weerhoudt ons er dan van om samenwerkingsverbanden aan te gaan met de ons omringende landen, bijvoorbeeld Nederland, zodat we onze toppers echt goed kunnen ondersteunen, zodat ze op een heel ondersteunende manier kunnen gebruikmaken van de faciliteiten daar, zonder dat zij zelf die meerkosten moeten betalen? Doen we dat al? Zo ja, met welke landen? Is dat iets dat we meer kunnen uitbreiden om ervoor te zorgen dat zij de best mogelijke voorbereiding kunnen hebben als zij doorstromen naar de Olympische Spelen?

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Minister, ook ik dank de heer Wynants voor zijn vraag om uitleg, omdat ze mij de mogelijkheid geeft om toch nog een aantal zaken aan te kaarten. De heer Wynants haalt terecht aan dat er in België op dit moment geen enkel complex is met een volwaardige schaatsbaan van 400 meter die geschikt is voor het olympische snelschaatsen, met uitzondering dan van het shorttrack.

Maar zoals de website van Sport Vlaanderen terecht aangeeft, heeft België of Vlaanderen wel olympische schaatsbanen in Hasselt en Liedekerke, waar olympische disciplines kunnen worden uitgeoefend, zoals kunstschaatsen, ijshockey en het reeds vermelde shorttrack.

In Limburg zelf hadden wij een zevental jaar geleden met Ira Vannut een absoluut toptalent in het kunstschaatsen. Zij wist als allereerste Belgische ooit een

medaille te behalen op een internationaal en zeer prestigieus jeugdtoernooi. Wat mij altijd is bijgebleven, is dat zij amper ijstijd had om op die schaatsbaan in Hasselt te kunnen gaan trainen. Ze moest heel vaak voor dag en dauw opstaan om toch nog voor aanvang van de lessen te kunnen gaan trainen, soms maar voor een uurtje. Heel vaak betekende dat zelfs om 5 uur 's morgens opstaan om toch te kunnen gaan trainen. Voor iemand die naar school gaat, is dat toch niet altijd even ideaal. Topsport en studeren moeten we in de toekomst dus misschien toch nog eens opnieuw op de agenda plaatsen.

Een voor de hand liggende vraag die bij mij opkwam – en ik denk dat u ze voor een stuk wel hebt ingevuld, minister –, is: . waar liggen de prioriteiten in uw beleid wat betreft het Vlaamse sportlandschap op het vlak van infrastructuur? Liggen die bij het invullen van die hiaten inzake sportinfrastructuur zoals collega Wynants dat aangeeft? Maar ik denk dat u dat, min of meer suggestief, hebt beantwoord. Of liggen die bij het uitbouwen en optimaliseren van de bestaande sportinfrastructuur? En hoe vertaalt zich dat op het vlak van investeringen?

Als ik dan naar de toekomst kijk, naar de 'centers of excellence', denk ik dat ook de schaatsbaan in Hasselt echt wel een investering kan gebruiken. U hebt in uw antwoord op een schriftelijke vraag die ik stelde, aangegeven dat de afgelopen zeventien jaar zo'n 400.000 euro is geïnvesteerd. Dat is te weinig – de schaatsbaan is verouderd – om een olympische schaatsbaan te blijven.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik begin met het laatste punt. Ik vind dat een moeilijke zaak. Dat is net wat ik zelf heb gezegd: ik vond dat de manier waarop we bezig waren met onze Bloso-centra, verkeerd was. Dat was wat aanmodderen. En aanmodderen is niet de rol van Sport Vlaanderen.

Voor mij moet het op een of andere manier een 'center of excellence' zijn. Anders moet iemand anders het maar doen. Waarom moet Sport Vlaanderen bijvoorbeeld voor een ijsbaan zorgen, als er ook privé zijn? Dat is maar een vraag. Ik zeg niet dat het niet mag. Het is een punt.

Wat uw opmerking over de ijstijd betreft: dat geldt ook in andere sporten, bijvoorbeeld zwemmen. Voordat Wezenberg 2 er was – en dat is er nog niet zó lang, zo'n drietal jaar – moesten die mensen ook om 5 uur komen om een zwemuur te hebben. Als je gaat kijken naar de ijsbanen – er is er een in Herentals, in Liedekerke, in Hasselt en in Wevelgem –: als er daar een ijshockeyploeg is, wil die ook heel veel tijd. En die zijn dan toch met iets meer dan diegenen die kunstschaatsen kunnen doen. Ik garandeer u dat je dan in je gemeentebestuur meteen de reactie krijgt: 'Wat een kostprijs. En dat allemaal opdat één iemand beter zou kunnen schaatsen.' Dat is echt niet evident. De combinatie topsport en studeren is niet gemakkelijk, net zo min als de combinatie topsport en werken of de combinatie topsport en daarvan leven. Dat is zeker waar. Ik zeg dat altijd: topsport is bloed, zweet en tranen. Het zal altijd een beetje geven en nemen zijn.

Mijnheer Annouri, ik vond uw opmerking heel terecht. Dat is ook wat er vandaag gebeurt. Want wat doen we het best om mensen als Swings te helpen? Leggen we een 400 meterbaan aan die we 90 procent van de tijd moeten koelen? Probeer zo maar eens het ijs op de baan in Herentals, die zich in de openlucht bevindt, te houden. Dat is niet evident in onze weersomstandigheden, die eigenlijk te warm zijn voor zo'n ijsbaan. Dat is dus niet gemakkelijk. Wat doe je dus het best als je die mensen wilt helpen? Je sluit samenwerkingsakkoorden en helpt daarbij financieel. Dat gebeurt. Ik zeg maar wat: Swings gaat naar Noorwegen, of Swings zit in Eindhoven, Nederland. Daar zijn er veel meer schaatsters. Zij zijn de topschaatsters in de wereld. Sluit daarbij aan en ze zullen nog veel leren van elkaar. Dat geldt ook voor een aantal andere disciplines

Mijnheer Wynants, ik ben het met u eens: het is zowat de kip en het ei. Maar we hebben er wel degelijk aandacht aan besteed. En het heeft ook zijn effect gehad. Ik breng een aantal punten naar voren.

Seppe Smits – het gaat dan over een andere discipline – zit in de topsportschool. Snowboarden zit in het aanbod van de topsportschool in Antwerpen. Daar heb je al een extraatje. Er is daarvoor aandacht. Twee, vier jaar geleden was wintersport de Sport van het Jaar. Dat was bij de Olympische Spelen in Rusland. Drie, misschien hebben ze er op tv geen aandacht voor gehad, maar deze keer was er een Korea House, in Antwerpen. Je kon de spelen daar op een groot scherm volgen. Daar bevindt zich een piste om te oefenen, net als een schaatsbaan en dergelijke. Op die manier hebben we er toch meer aandacht voor gehad.

Bovendien, weet u hoeveel van de 22 sporters die naar Zuid-Korea gegaan zijn, er Vlaming waren? *(Opmerkingen van Bart Caron)*

19 daarvan waren Vlaming. Er was 1 Waal, 1 genationaliseerde Fransman en 1 genationaliseerde Duitser. Dat is dan gebeurd, maar dat is ook op de Olympische Spelen in Rio gebeurd: als je dan kijkt naar de top 8-plaatsen en de medailles, denk ik dat het beleid dat we voeren, meer omgevingsfactoren creëert waarbij de mensen die het talent hebben om goed te scoren in topsport, meer en meer aanbod komen. Dat was ook zo tijdens de Olympische Spelen in Rio. Het eencampusmodel speelt daarin volgens mij zeker een rol, net als de topsportscholen en de ondersteuning. Ik heb hier een lijst van de ondersteuning die wij hebben gegeven aan die sporters, op de Olympische Spelen. Het is indrukwekkend om te zien hoeveel ondersteuning wij geven.

En het is geen rijkelijk bestaan, hoor. Want in zulke sporten leggen de sporters soms bij. Zo moesten sommige schaatsers, als ze wilden dat hun familie mee kon naar Zuid-Korea, rondgaan. Het is top dat die mensen dat willen doen en ons zo het plezier bezorgen om op tv te kijken naar de Olympische Spelen en te kunnen supporteren voor hen. Want het kost hun niet alleen bloed, zweet en tranen, maar meestal ook nog een pak geld.

Bart Caron (Groen): Ik wil graag nog een fait divers vertellen. Mijn zoon studeert via Erasmus in Finland, in de stad Lappeenranta, een stad op 30 kilometer van Sint-Petersburg. Begin december zetten ze balustrades, metalen wanden uit. En zo creëren ze 400 meterpistes of gewone kleine pistes. Ze spuiten daar 2 centimeter water op en kunnen heel de winter schaatsen. Het vriest daar namelijk de hele winter door. In die stad van 70.000 inwoners zijn er 15 van die schaatspistes. Van een parking of een voetbalveld kun je gewoon een schaatspiste maken.

Peter Wouters (N-VA): Aanvullend wil ik graag een lokaal fait divers vertellen. In Deurne hebben wij voor de Arenahal zo'n natuurspiste aangelegd.

Bart Caron (Groen): En is die vaak bevroren?

Peter Wouters (N-VA): Toch twee dagen dit jaar. *(Gelach)*

Bart Caron (Groen): Echt waar, het is prachtig om te zien. En iedereen schaatst. Maar goed, met zo'n klimaat.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de plaatsing van een omheining en het afsluiten van de strandzone in Sport Vlaanderen Hofstade
– 1341 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Sport Vlaanderen liet vorige maand de strandzone op het sportdomein van Hofstade afsluiten voor bezoekers, omdat loslopende honden overlast zouden veroorzaken. Het strand zou pas vanaf april, bij de start van het zomerseizoen, opnieuw openen.

Dat leidde tot een storm van verontwaardiging op sociale media, waarop Sport Vlaanderen prompt zijn beslissing terugdraaide. Nochtans waren de gevoeligheden van de buurt al langer gekend, nadat er in het als stedenbouwkundig bestemde natuurgebied van het centrum, halverwege de Trianonlaan tot aan de Molenheidebaan, een omheining werd geplaatst die een bestaande buurt- en voetweg definitief afsloot.

Minister, werd er bij het plaatsen van de omheining rekening gehouden met het masterplan dat enkele jaren geleden werd opgemaakt en het daaruit voortvloeiende provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP)? Werd er voor de plaatsing van deze omheining voorafgaand overleg gepleegd met het lokaal bestuur, de buurtbewoners, het Agentschap voor Natuur en Bos? Zo nee, waarom niet?

Werd voor de plaatsing van deze omheining een stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning aangevraagd? Is de geplaatste afsluiting, rekening houdend met het feit dat deze in natuurgebied ligt, in overeenstemming met het Bosdecreet? Zo nee, waarom niet?

Behoort de plaatsing van deze omheining tot het Investeringsprogramma 2017 van de Sport Vlaanderen-centra?

Bij het afketsen van een nationaal voetbalstadion in Grimbergen was een van de argumenten het niet respecteren van een bestaande buurt- en voetweg. Hoe zult u een oplossing bieden aan de bestaande buurt- en voetweg die door de geplaatste omheining definitief is afgesloten?

Waarom werd er bij het afsluiten van de strandzone, gezien de gevoeligheden van de buurt, geen voorafgaandelijk overleg gepleegd met het lokale bestuur en de buurtbewoners? Wat zijn de toekomstplannen voor deze strandzone?

In het masterplan en het PRUP is er sprake van een natuur- en bosbeheerplan dat de meest kwetsbare natuurzones in het centrum dient te vrijwaren. Hoever staat uw administratie met de opmaak daarvan?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Moyaers, er zijn inderdaad recent twee beheersmatige initiatieven genomen in het sportcentrum van Hofstade. Eén infrastructuur in verband met het doortrekken van de omheining, en één operationeel in verband met het tijdelijk sluiten van het strand. Ik verduidelijk de verschillende beslissingen graag.

Ten eerste, met betrekking tot het verlengen van de omheining. Sport Vlaanderen Hofstade werd de laatste maanden geplaagd door sluikstorten ter hoogte van het

deel van de Trianonlaan – voor diegenen die de zaak ter plaatse kennen – dat nog niet afgesloten was. De rest van het centrum is enkele jaren geleden helemaal omheind. Dat is toen ook aan bod gekomen in de commissie. Wekelijks diende er echt veel vuile troep te worden weggehaald. Er is dan terecht geoordeeld dat de openbare veiligheid en de algemene gezondheid in het gedrang kwamen. Daarom is er eind vorig jaar – uiteraard in overleg met het gemeentebestuur – gezocht naar een adequate oplossing en werd de omheining verlengd ter hoogte van de Trianonlaan. Dit is – wegens de dringendheid en ervan uitgaande dat ook de buurt dat een goede oplossing zou vinden – niet vooraf overlegd met de buurtbewoners of met het Agentschap voor Natuur en Bos. Intussen werd wel overleg gepleegd met het Agentschap voor Natuur en Bos. Mochten er aanpassingen nodig zijn in het kader van het Bosdecreet, dan zullen die gebeuren.

Wat het PRUP betreft: dit verhindert de verlenging van een omheining niet. Er werd geen omgevingsvergunning aangevraagd omdat die niet vereist is krachtens artikel 11.4 van het besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is – dankzij een heel goede minister van Ruimtelijke Ordening die er ooit is geweest. Dat artikel stelt dat een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen niet nodig is voor afsluitingen met een maximumhoogte van 3 meter, die bestaan uit hekwerken, palen of draad, opgericht ter afsluiting van gebouwen, terreinen of constructies van algemeen belang. Dat was heel verstandig van die toenmalige minister van Ruimtelijke Ordening.

De aankoop en plaatsing van deze omheining behoort inderdaad tot het Investeringsprogramma 2017 van Sport Vlaanderen. De ligging van die buurtweg werd over het hoofd gezien. In samenspraak met de gemeente Zemst is er ondertussen beslist om ter hoogte van de uitgang van de buurtweg met de Trianonlaan een poortje te zetten. Zo kunnen de gebruikers van die buurtweg ongehinderd blijven gebruikmaken van de buurtweg. Het poortje is ondertussen besteld en zal eerdaags worden geplaatst.

De strandzone van Sport Vlaanderen Hofstade wordt de laatste tijd meer en meer geconfronteerd met overlast: onder meer vandalisme en loslopende honden die het strand besmeuren. De lokale overheid is op de hoogte van de problematiek en alle negatieve gevolgen daarvan. Om die overlast tegen te gaan, besliste de centrumverantwoordelijke om het strand tijdelijk te sluiten. Rekening houdende met de reacties van de bezoekers kwam het bestuur van Sport Vlaanderen op die beslissing terug.

Sport Vlaanderen vond bij nader inzien dat het brede publiek niet gestraft mocht worden als gevolg van het wangedrag van enkele bezoekers, en ik geef ze daarin gelijk. Intussen bekijkt Sport Vlaanderen alternatieve maatregelen om de overlast tegen te gaan. Er wordt gedacht aan het versneld voorzien in een officiële losloopzone voor honden. Als er een dergelijke zone is, zullen ze misschien minder snel op het strand worden losgelaten. Andere mogelijkheden zijn het plaatsen van camera's en het onderzoeken van de mogelijkheden om GAS-boetes uit te schrijven.

In de loop van 2018 zal Sport Vlaanderen de strandzone verder renoveren en kwalitatief opwaarderen. De afbakening van de zwemzone zal in overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) en Erfgoed worden vervangen en de afsluiting van de strandzone zal worden vervolledigd. Die afbakening van de zwemzone lijkt gemakkelijk, maar het gaat hier over erfgoed. Die staketsels in het water zijn dus erfgoed. Zij zijn versleten, maar we mogen ze niet zomaar vervangen. In overleg met Erfgoed hopen we binnenkort te kunnen doen wat er moet gebeuren.

In 2018 start een studie voor de vervanging van de strandpromenade.

In 2006 werd gestart met de opmaak van een bosbeheerplan, maar gezien de onduidelijkheid met betrekking tot de ruimtelijke bestemmingen werd de opmaak opgeschort en werd voorrang verleend aan de opmaak van een masterplan en een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP).

Sinds de goedkeuring van het PRUP in 2014 kon opnieuw worden gestart met de opmaak van een beheerplan. Op dat moment was echter de hele regelgeving over de opmaak van beheerplannen in herziening. Sinds 28 oktober 2017 is de nieuwe regeling in werking getreden. Sport Vlaanderen maakt momenteel dan ook in samenspraak met ANB werk van een beheerplan voor het domein.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. U vraagt zich misschien af hoe ik vanuit het verre Limburg plots uitkom in Hofstade, maar ik ken het centrum behoorlijk goed vanuit mijn schoolloopbaan.

Is de precieze bedoeling van die omheining om overlast en sluikstorten tegen te gaan? Als ik u goed heb begrepen, dan wilt u de achterzijde van het domein ook van een dergelijke omheining voorzien. Klopt dat of heb ik dat verkeerd begrepen?

Binnen welk plan passen die niet-sportgerelateerde investeringen? Bestaan er ook plannen om nog meer prioritair sportgerelateerde pijnpunten aan te pakken, zoals het zwembad, dat ook stilaan aan vernieuwing toe is?

U sprak ook over de centrumverantwoordelijke. Hier zijn een aantal misverstanden gebeurd, en u hebt ook toegegeven dat men hier en daar sneller is gegaan dan men had kunnen gaan. Heeft die ongelukkige communicatie misschien te maken met het ontbreken van een centrumverantwoordelijke? Ik dacht dat er op dit moment al meer dan een jaar werd gezocht naar een vervanger voor de centrumverantwoordelijke die begin 2017 is opgestapt.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Ik ben niet zo vertrouwd met Hofstade. Ik ken maar één strand en dat is het strand van Sint-Anneke.

Het is spijtig dat dit centrum moest worden gesloten door het gedrag van sommige idioten. Ik heb daar geen ander woord voor. Ik ben blij dat het lokaal bestuur heeft ingezien dat men geen hele gemeenschap moet straffen voor het gedrag van zulke individuen. Bijkomend denk ik ook dat de sociale controle een belangrijk factor is die sluikstorten en dergelijke kan tegengaan.

De herstellingswerken en de aanpassingen kosten waanzinnig veel geld dat we eigenlijk beter in een 400 meterijsbaan hadden kunnen stoppen, om binnen het thema te blijven. Sommige mensen staan er gewoon niet bij stil dat het geld dat we uitgeven aan zulke prutsen, niet op een nuttige manier kan worden geïnvesteerd. Dat maakt mij wel een beetje boos.

Minister, nog een bijkomende vraag: wat is de stand van zaken van de bijkomende maatregelen? Hebt u daar al een zicht op? Hebben andere centra ook te maken met deze problemen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Wouters, de omheining is er, het deurtje is besteld. Wat de omheining van het zwembad betreft, zijn we in overleg met Erfgoed.

Mijnheer Moyaers, voor een bredere visie op het Sport Vlaanderen-centrum in Hofstade wachten we op de evaluatie die nu aan de gang is. Ik denk dat dit opnieuw een prachtig voorbeeld is om aan te tonen wat er in het verleden is gebeurd. Ofwel investeert men daar serieus in – en in dat geval moet Sport Vlaanderen dat om een aantal redenen doen – ofwel moet men overleg plegen met anderen om zeker te zijn dat daar iets mee gebeurt. Nu is het mossel noch vis, en dat is geen goede zaak. Kan dit een expertisecentrum van iets worden en, zo ja, wat kost dat? Of doen we daar beter iets anders mee? Ik denk dat het verstandig is om intussen de noodzakelijke werken te doen, maar niet te gaan financieren om dan morgen te zeggen dat het wel een expertisecentrum is, maar niet voor dit of dat, en er toch geld in gestopt te hebben.

Mijnheer Wouters, ik ben het met u eens dat men als gevolg van het wangedrag van een paar mensen niet iedereen moet straffen. Ik begrijp uw opmerking over sociale controle, maar ik denk dat er ook mensen zijn die zich niet meer veilig voelden door loslopende honden, of die er niet graag meer naartoe gingen omdat het er vuil was. Dit combineren met een aantal nieuwe maatregelen, zoals camera's enzovoort, lijkt me een goede manier van werken, maar dat kost dan natuurlijk weer geld. Dan zijn allemaal zaken die we telkens opnieuw in overweging moeten nemen.

Voor zover ik weet, is er een waarnemend verantwoordelijke. Er is altijd een verantwoordelijke, maar ik denk niet dat er iemand definitief is aangesteld.

Ik ken het terrein wel, maar niet zo goed dat ik kan zeggen dat het deel van de Trianondreef dat nog niet is afgesloten, overeenkomt met wat u de achterkant van het domein noemt, mijnheer Moyaers. Ik ben al op verschillende plaatsen binnengegaan, dus ik weet niet wat u de achterkant en de voorkant noemt.

Bart Caron (Groen): Het provinciaal domein De Gavers in Harelbeke is een vergelijkbare zone: natuur, recreatie, veel sport, maar allemaal via clubs en organisaties. Het is een provinciaal domein dat samen met de naburige gemeente en niet door Sport Vlaanderen wordt uitgebaat. Daar is ook een zeilopleiding geweest en een Bloso Sportcentrum, waarmee ik geen enkele hint wil geven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over duurzaamheidsinvesteringen in de centra van Sport Vlaanderen – 1342 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Uit de Visienota 2020 voor de centra van Sport Vlaanderen blijkt dat Vlaanderen vanuit ecologisch standpunt een voorbeeldfunctie wenst te vervullen. Zo moeten de centra van Sport Vlaanderen onder andere op het vlak van technologie, milieu, ecologie, afvalbeleid en tal van andere aspecten een voorloper zijn. Dat is niet meer dan logisch aangezien de Vlaamse Regering duurzaamheidsinvesteringen en energetische maatregelen actief promoot.

Hoewel er in de centra van Sport Vlaanderen op dat vlak voldoende uitdagingen bestaan, kan ik in de investeringsprogramma's 2017 en 2018 voor de uitbouw en renovatie van deze centra niet meteen investeringen terugvinden die deze steile ambities kracht bijzetten.

Daarom heb een aantal vragen voor u, minister.

Welke investeringen werden er in het kader van energiebesparing vanaf 2010 tot eind 2017 gedaan bij bestaande infrastructuur in respectievelijk de Bloso-centra en de centra van Sport Vlaanderen? Wat is het resultaat van deze investeringen ten aanzien van de energierelateerde uitgaven?

Wat is de situatie inzake het hergebruik van regenwater in de verschillende ijs-centra van Sport Vlaanderen?

Met betrekking tot de exploitatie van de meeste Sport Vlaanderen-centra is de VLAREM II-regelgeving van toepassing waarin onder meer ook infrastructurele voorwaarden kunnen worden opgelegd. Wat is de actuele stand van zaken voor centrum Oordegem waar een scheiding van hemel- en afvalwater deel uitmaakt van de opgenomen voorwaarden in de milieuvergunning?

Welke plannen zijn er om de centra van Sport Vlaanderen van zonnepanelen te voorzien? Binnen welke termijn ziet u deze plannen realiseerbaar?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: In het antwoord op uw eerdere schriftelijke vragen over het investeringsbeleid in de centra van Sport Vlaanderen heb ik al een aantal zaken naar voren gebracht. We zijn bezig met een evaluatieoefening op basis van de krachtlijnen uit het Globaal Sportinfrastructuurplan Vlaanderen.

Het klopt dat de centra van Sport Vlaanderen in de toekomst een voorbeeldfunctie willen vervullen op het vlak van duurzaamheid, maar dat is uiteraard nu nog niet het geval. Sport Vlaanderen en ikzelf beseffen dat ten volle.

De Visienota 2020 omvat net een visie, een traject, op basis waarvan de centra van Sport Vlaanderen momenteel geëvalueerd worden. Zodra die evaluatie is afgelopen, past elke nieuwe investering in een visie die men niet onmiddellijk zal kunnen realiseren. Het ambitieniveau is dan ook op lange termijn.

U vraagt welke investeringen in het kader van energiebesparing sinds 2010 gedaan zijn. Ik zal ze hier niet opsommen maar ik zal ze u schriftelijk en digitaal bezorgen. Het resultaat van de investeringen ten aanzien van de energie-uitgaven kan door een gebrek aan gegevens niet eenduidig worden gekoppeld. Wanneer men naar de algemene uitgaven kijkt, en ik neem gas en stookolie als voorbeeld, dan stellen we een enorme daling vast doorheen de jaren. Voor gas was er een verbruik – maar ik ken de eenheid niet – van 792.416, dat is gezakt naar een verbruik van 530.178. Dat is een daling met bijna de helft. Bij stookolie is er een daling van 122.980 naar 77.949.

In de milieuvergunning die op 17 augustus 2017 verleend werd voor Sport Vlaanderen Liedekerke, staat dat voor het regenwater binnen een termijn van één jaar na het verlenen van de vergunning een studie moet worden uitgevoerd over de mogelijkheid van hergebruik, infiltratie, buffering met vertraagde afvoer in oppervlaktewater of lozing in een regenwaterafvoer.

In Hasselt is de milieuvergunning verleend op 1 maart 2018 en werd een gelijkaardige bijzondere voorwaarde opgenomen. Die studie moet eveneens worden uitgevoerd binnen het jaar na de vergunning. Uiteraard zal Sport Vlaanderen deze studies uitvoeren binnen de gestelde termijnen.

Voor Sport Vlaanderen Herentals is dit jaar het plaatsen van een installatie gepland om het regenwater dat al opgevangen wordt via de overspanning van de ijsbaan, te hergebruiken voor de aanmaak van ijs.

Dan kom ik bij uw derde vraag, heel specifiek rond Oordegem. Zoals al werd meegedeeld in antwoord op schriftelijke vraag nummer 147 van 7 december 2017, is er voor Sport Vlaanderen Oordegem een dossier opgemaakt voor de volledige scheiding van hemelwater en afvalwater. Die studie is gemaakt, maar ze is nog niet geïmplementeerd.

Ook over het plaatsen van zonnepanelen zal de visie- en evaluatieoefening meer inzicht moeten geven. Je moet je altijd afvragen waar dat nuttig en verantwoord is. Dat gaan we daar zeker in meenemen. Ik kan ook al meegeven dat we dat bij nieuwe gebouwen ook altijd beoordelen. Zo zijn de daken van de nieuwe opleidingslokalen in Gent voorzien om er zonnepanelen op te leggen.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Bedankt voor het antwoord, minister, en voor de cijfers die we zo meteen van u krijgen. Ik ben zeer tevreden met het antwoord op de tweede vraag, dat u toch op zijn minst studies doet op het hergebruik van regenwater. Want ik heb dat zelf eens voorzichtig gepolst. Als je het ijs van een schaatsbaan moet vernieuwen, gaat dat dagelijks over gigantisch veel kuub. Voor het vernieuwen van zo'n schaatsbaan – dat is leidingwater in Hasselt, denk ik – is dat toch 6000 à 7000 liter per dag. Dat is dus zeker nodig, als je het op dat vlak gaat bekijken.

De vraag over de zonnepanelen heb ik eigenlijk in de eerste plaats aan uw collega-minister Tommelein gesteld, omdat hij met een gigantisch grote campagne rond Stroomversnelling kwam, waarbij je een dak mocht nomineren. Ik dacht: als je dan toch daken mag nomineren, waarom zouden we dan niet beginnen met al die grote daken die we hebben bij sportcentra? Als ik de cijfers van Sport Vlaanderen mag volgen, heb je meer dan 20.000 sportaccommodaties. Die zijn uiteraard niet allemaal van Vlaanderen zelf, maar dat geeft toch een potentiële dakoppervlakte van ongeveer 420 voetbalvelden. Daar is dus misschien wel wat mogelijk. Ik zeg niet dat elk dak daarvoor geschikt is, maar het is misschien toch wel interessant om dat te bekijken om daar meer rond te doen.

Uw collega Tommelein had mij dan de boodschap gegeven: ga het maar eens aan mijn goede vriend Philippe Muyters vragen, want ik kan me niet meer voorstellen dat die bij het geven van een vergunning voor het bouwen van nieuwe sportaccommodatie niet in de mogelijkheid van zonnepanelen zou voorzien. Dat hebt u min of meer ook gezegd met betrekking tot het sportlokaal in Gent.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Wat dat laatste betreft: ik kan dat nooit verplichten. We weten al dat het soms een moeilijke zaak is om de financiering van sportinfrastructuur rond te krijgen. We zijn ergens in Limburg al een aantal jaren aan het proberen om een of andere piste te realiseren.

Ik vind wel dat het zeker moet bij die dingen waarvan we de financiering zelf 100 procent in handen hebben. En bij de rest kan het zeker mee aangehaald of bekeken worden.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Het is misschien ook interessant om bij die sportdaken, als we er zonnepanelen op zouden leggen, ook eens na te denken over een coöperatieve samenaankoop door burgers.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de prestaties van onze atleten op de Olympische Winterspelen in Pyeongchang – 1353 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Het verwondert mij eigenlijk dat ik de enige ben die hier een vraag over stelt. Collega Wynants heeft er met betrekking tot de infrastructuur wel een vraag aan gewijd.

Minister, niet minder dan 19 atleten – en eigenlijk 20, want we hadden nog een reserve in het bobsleeën mee – trokken voor ons land naar de Olympische Winterspelen in het Zuid-Koreaanse Pyeongchang. Het was al van de Spelen van 1936 in Garmisch-Partenkirchen geleden dat België nog zoveel atleten naar Olympische Winterspelen afvaardigde. Toen waren er dat 27. Ter illustratie: 4 jaar geleden bestond het team in het Russische Sotsji slechts uit 7 atleten. Dat we nu zoveel atleten konden sturen, en dan vooral Vlamingen, mag op zich al een succes worden genoemd.

De schitterende zilveren medaille van Bart Swings in het schaatsen werd in het slotweekend de kers op de taart. Maar ik wil zeker ook onze paralympische bronzen medaille niet vergeten: Eléonor Sana heeft met haar bronzen medaille op dat vlak ook iets heel historisch bereikt, maar bij het indienen van mijn vraag was dat nog niet gebeurd.

Volgens journalist Marc Willems mag de medaille van Bart Swings zelfs historisch genoemd worden: “Het is 20 jaar geleden dat we nog eens een medaille haalden, toen met een geïmporteerde Nederlander, Bart Veldkamp. Zilver is zelfs van 1948 geleden. Het is uiteindelijk ook nog maar de 6e Belgische medaille in de hele geschiedenis van de Winterspelen. We moeten realistisch zijn. België vist wat de Winterspelen betreft niet in een vijver, maar in een klein plasje waar af en toe wat talenten uit komen. We zullen nooit veel wintermedailles of top 8-plaatsen pakken.”

Belgisch delegatieleider Gert Van Looy en BOIC High Performance Manager Tom Coeckelberghs geven toe dat het voor bepaalde sporttakken, zoals het alpineskiën, moeilijk is om met de absolute wereldtop te concurreren, maar wijzen ook op het belang van een ondersteunend beleid en een structurele werking binnen de verschillende federaties. Volgens hen kunnen gerichte investeringen ervoor zorgen dat we niet opnieuw twintig jaar op een volgende wintermedaille moeten wachten.

Minister, hoe blikt u zelf terug op de voorbije winterspelen? Zijn de doelstellingen, zoals die door het Topsportactieplan IV zijn bepaald, bereikt? Kunt u ook toelichten op basis van welke criteria die doelstellingen werden geformuleerd?

Het project Be Gold investeert in jong sporttalent, met als doel een deelname aan de Olympische Spelen en het behalen van een top 8-plaats. Op basis van welke criteria zijn de gekozen sportdisciplines bepaald? Is die lijst van sportdisciplines een vast gegeven of kunnen er ook sporttakken aan toegevoegd worden, met het oog op een bijkomende ondersteuning?

Hoe staat u tegenover de opmerkingen van de Belgische delegatieleider en de High Performance Manager van het BOIC, die stellen dat gerichte investeringen onze medaillekansen kunnen vergroten? Met welke criteria houdt Vlaanderen actueel rekening bij het bepalen van de inzet van topsportmiddelen in functie van het behalen van olympische medailles?

Hoeveel bedraagt de totale ondersteuning voor olympische atleten? Hoe verhoudt de Vlaamse ondersteuning voor atleten die deelnemen aan de winterspelen, zich tot die van de zomerspelen en tot de paralympische atleten? Op basis van welke criteria zijn die verhoudingen bepaald?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil nog even herhalen dat er 22 zijn meegegaan. Dat is in de laatste dagen nog met 2 gestegen. We hadden dus 22 topsporters en 1 reserve die meegingen, in 9 verschillende sporttakken. Voor de kleine geschiedenis: de laatste medaille was 20 jaar geleden voor Bart Veldkamp, die Belg is geworden omdat hij zo mee kon naar de Olympische Spelen. Hij heeft dan brons gehaald. En weet u hoeveel sporters er toen mee waren naar die Olympische Spelen? Hij alleen. Dan zijn we toch wel wat geëvolueerd. Als je over 9 verschillende sporttakken mensen hebt, mensen met medaillekansen, en ook een medaille hebt gehaald, dan zijn we daarin toch wel geëvolueerd.

Alle topsportresultaten in de periode 2015-2018, en dus niet alleen op de Olympische Winterspelen, zullen door Sport Vlaanderen ten gronde met de Vlaamse topsporters en hun omkadering besproken worden. Dat is iets waar ik altijd op wijs, ook bij de Olympische Spelen. Je mag niet alles op één prestatie om de vier jaar zetten. Je moet dat altijd ruimer bekijken, ook wat betreft EK's en WK's en dergelijke meer. We zullen dat dan effectief bekijken. De resultaten zullen per sporttak en per topsporter afgewogen worden tot de gestelde doelstellingen en investeringen. De doelstellingen worden trouwens door de federaties zelf opgesteld in het kader van hun eigen topsportactieplannen.

Ik blik met gemengde gevoelens terug op de voorbije Olympische Spelen. De kwalificatie van 19 Vlaamse topsporters, van wie er heden 15 ondersteund zijn door het Vlaamse topsportbeleid, is zeker positief te noemen. In totaal hadden we 6 olympische diploma's, dus 6 top 8-plaatsen, beoogd in 4 verschillende sporttakken. We hadden gehoopt op de bobslee, op het kunstschaatsen, met Jorik, het snelschaatsen, ook met Jelena Peeters, en het snowboarden. Alleen Bart Swings bereikte met brio de vooropgestelde resultaatsdoelstelling, met 3 top 8-plaatsen en de zilveren medaille als kers op de taart. Dus wat de resultaten betreft, heel eerlijk en heel open, is de rest een beetje onder de verwachtingen gebleven.

Alleen Bart Swings bereikte met brio de vooropgestelde resultaatsdoelstelling met drie top 8-plaatsen en de zilveren medaille als kers op de taart.

Heel eerlijk en open: de andere resultaten zijn een beetje onder de verwachtingen gebleven. Ik denk dat jullie allemaal weten dat bij topsport alles zodanig op één moment wordt geconcentreerd, dat een beetje wind een enorm verschil kan geven, zoals Seppe Smits zei. Dat is zeker in zijn discipline zo.

In het project Be Gold wordt een gemeenschappelijke pot aangelegd waarin alle partners van ABCD – Nationale Loterij, BOIC, Sport Vlaanderen, de Administration de l'Education Physique et des Sports (Adeps) en de Duitstalige Gemeenschap – voorzien in een jaarlijkse bijdrage. Er was een tijd dat het BOIC zijn bijdrage had verminderd. Met de laatste afspraken heeft het zijn bijdrage terug op niveau gebracht.

De Vlaamse sportfederaties, de Waalse sportfederaties, de sportfederaties van de Duitstalige Gemeenschap, alsook de nationale sportbonden en de partners in ABCD kunnen ad-hocprojecten indienen. Hiervoor bestaat echter geen specifieke lijst. Ze moeten enkel relevant zijn voor olympische disciplines, winter of zomer. In het aanvraagdossier dient steeds de meerwaarde van het project Be Gold te worden aangetoond, evenals de verhoopte vooruitgangscurve richting top 8 Olympische Spelen per voorgedragen topsporter. De ABCD-commissie beoordeelt

de projecten en beslist over het bedrag, de aard en de periode van financiering. Het is duidelijk dat dit de manier van werken is.

Ik denk dat de mensen van het BOIC met hun uitspraken, die u hebt geciteerd, alleen maar mijn gevoerde topsportbeleid van de voorbije acht jaar in Vlaanderen onderstrepen. Ik verwijs hiervoor naar de Topsportactieplannen Vlaanderen II, III en IV. De strategische keuzes voor focus en centralisatie zijn telkens sterker geworden. Het Vlaamse topsportbeleid concentreert zich in eerste instantie op het bereiken van topsportresultaten. Alle aandacht en middelen worden resultaatgericht ingezet en a priori wordt bepaald wat wel of niet onder de topsportfocus resulteert. Binnen de topsportfocus wordt onderscheid gemaakt tussen prestatieprogramma's – korte termijn – en ontwikkelingsprogramma's – resultaten op de middellange en lange termijn. Ik wou nooit de fout maken enkel op de korte termijn te werken. Medailles kweek je altijd vier tot acht jaar op voorhand.

De Taskforce Topsport beslist jaarlijks over het prioriteitsniveau per door de topsportfederatie ingediend prestatieprogramma voor het daaropvolgende werkingsjaar. Het bedrag van de toekenning staat in verhouding tot de reële noden en tot het prioriteitsniveau. De focus neemt toe naarmate een hoger prioriteitsniveau wordt bepaald. Maximaal 55 procent van de Vlaamse topsportmiddelen wordt gereserveerd voor de ondersteuning van alle olympische prestatieprogramma's. Met de focus binnen de sporttak op de topsporter en het topsportprogramma zelf hopen we onze medaillekansen op Olympische Spelen, wereldkampioenschappen en Europese kampioenschappen te vergroten.

U weet dat het vorige Topsportactieplan meer de focus legde op bepaalde sporten. Nu focussen we op de topsporters zelf. Korte, middellange en lange termijn worden daarbij in ogenschouw genomen.

Zoals beschreven in het Topsportactieplan Vlaanderen IV zal voor de Olympiade Tokyo in de periode 2017-2020 minimaal 90 procent van de beschikbare middelen ingezet worden in olympische disciplines, maximaal 4 procent van de beschikbare middelen in paralympische disciplines, maximaal 2 procent van de beschikbare middelen in niet-olympische disciplines en maximaal 4 procent van de beschikbare middelen in sporttakoverschrijdende investeringen. Voor 2017 wordt de totale ondersteuning als volgt geraamd. Voor programma's in het kader van de zomerspelen bedraagt de totale ondersteuning 18,3 miljoen euro en voor de winterspelen 1,4 miljoen euro. Aan paralympische disciplines werd 795.000 euro besteed. In percentages omgezet is dat: 85,9 procent voor de zomer; 6,7 procent voor de winter; 3,7 procent voor paralympisch; voor niet-olympische disciplines 2 procent; voor sporttakoverschrijdende investeringen 1,7 procent.

Zo hebt u een zicht op de besteding van de middelen. Het zit heel dicht bij de percentages die we minimaal en maximaal hadden voorzien.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Minister, dank u voor uw uitgebreide uitleg. Ik ben blij dat u ook gemengde gevoelens hebt over de prestaties. Die heb ik ook. Dat is ook heel persoonlijk omdat Herk-de-Stad voor de eerste keer een winterolympiër had. We hadden er zelfs bijna een tweede, maar een van de bobsleeërs was net niet meer geselecteerd. Anders hadden we er twee. Dat zou al helemaal historisch zijn geweest.

Mij viel heel erg op dat er zo gigantisch veel blessures waren. Heeft dat te maken met het feit dat wij te weinig in winterlandschappen zitten? Of maken alle landen dat mee?

Ik ben heel blij te horen dat er zoveel olympiërs zijn ondersteund.

Ik had nog een specifieke vraag over het Be Gold-project. U zei dat er ad-hoc-projecten kunnen worden ingediend. Betekent dat dat er ook sporttakken aan kunnen worden toegevoegd? Het lijstje bevatte maar heel weinig wintersporten. Er staan maar drie wintersporttakken op het Be Gold-project.

U zegt dat er strategische keuzes worden gemaakt. Dat is belangrijk. Dat loont ook. Kijk naar iets wat helemaal niets met de winterspelen te maken heeft: het Europees kampioenschap baanwielrennen. De Nederlanders hebben daar heel bewust ingezet op blinde vlekken. Het heeft hun heel wat medailles opgebracht. Gericht keuzes zijn dus zeer belangrijk.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Ik wil namens mijn fractie onze atleten van Pyeongchang bedanken, of, zoals ze in Westerlo en omstreken zeggen, 'Pyeongchongchang', nietwaar mijnheer Wynants? *(Gelach)*

Het is een ongelooflijk knappe prestatie – ook in de paralympische spelen die op dit moment plaatsvinden, zoals de heer Moyaers terecht heeft aangehaald. Dat zijn zeer mooie prestaties, en we mogen daar fier op zijn. Ik begrijp de dubbele gevoelens. Ik heb ze ook. Maar topatleten die op een toernooi het beste van zichzelf geven, verdienen ons respect, ongeacht het eindresultaat. Ik denk dat we het daarover allemaal eens zijn.

Minister, ik ben het volledig met u eens. We moeten ons geen illusies maken: we zullen nooit het land worden dat het op winterspelen even goed doet als Nederland of de meer noordelijke landen. Maar het moet onze ambitie zijn om al onze sporters die daarvoor in aanmerking komen, maximaal te ondersteunen, zodat zij het beste van zichzelf kunnen geven en af en toe ons land kunnen vereren met een medaille. Laten we daar inderdaad de dingen in perspectief blijven zien en al onze topsporters zo goed mogelijk blijven ondersteunen, zonder hen te beladen met onrealistische verwachtingen.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Minister, dank u voor het overzicht van de duurzaamheidsinvesteringen. Ik zie de ijsbanen van Herentals, Hasselt en Liedekerke in 2014. En in 2017 opnieuw Herentals, Hasselt, Liedekerke en Willebroek. We kunnen er dus niets aan doen dat men een 400 meterijsschaatsbaan vraagt.

En dan nog iets wat de heer Meremans al aanhaalde. Als de media aandacht schenken aan de sport, moeten ze dat rechtstreeks doen. Het was goed van de VRT om 's avonds een samenvatting te geven. Maar iedereen weet, om welke sport het ook gaat, dat het pas spannend is wanneer de uitslag nog niet bekend is.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Als je de winterspelen evalueert, moet je ook de nodige dosis realisme aan de dag leggen. Nederland haalt meer medailles dan wintersportlanden als Canada, Zwitserland en Oostenrijk. Dat heeft gewoon te maken met het feit dat ze op één discipline top zijn. We hadden het daarnet over de ijsbanen. In Nederland val je bijna over de 400 meterijschaatspistes.

Men heeft daar topsportploegen die gefinancierd worden door de privésector. Bart Veldkamp begeleidt het Team Stressless, waar Bart Swings onder ressorteert. Daar kan geen enkel land tegenop.

Er is daarnet ook gesproken over sport en studie. Je ziet heel duidelijk dat de atleten die we afleveren, ook mensen zijn die gestudeerd hebben en een diploma

behalen. Bart Swings is daar een voorbeeld van. Ik heb zelf leerlingen gehad zoals Jürgen Roelandts, die een diploma heeft. Ik geloof dat hij is afgestudeerd als LO'er. Dat is met andere woorden een tendens.

We zien ook dat we voor de Olympische Spelen meer mensen kunnen afvaardigen en meer medailles halen. Die ondersteuning is er. Je kunt natuurlijk op vlak van alpineskiën niet op tegen andere landen. Ik vind het al fantastisch dat we zoveel atleten naar daar hebben gekregen.

Bart Swings heeft een historische overwinning en medaille behaald. Ik herhaal dat ik het even historisch van onze openbare omroep vond om dat niet uit te zenden.

De voorzitter: In het kader van de beschikbare sportinfrastructuur en de niches waar we nog kans maken, overwegen wij samen een curlingploeg op te richten. Als er geïnteresseerden zijn, u kunt zich aanmelden. *(Gelach)*

Dat is een flauw grapje.

De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): We zijn inderdaad in de goede richting aan het evolueren, zachtjes maar zeker. We moeten wel realistisch zijn. Als je kijkt naar landen die vergelijkbaar zijn op het vlak van levensstandaard, geografie en klimaat, dan zie je ook daar nog echt grote verschillen. Noorwegen was de absolute medaillekampioen. Dat is de provincie Antwerpen en Vlaams-Brabant en Brussel samen op vlak van aantal inwoners. Natuurlijk niet qua oppervlakte. Zij halen meer medailles dan de Verenigde Staten bijvoorbeeld, namelijk 39. Finland haalde 1 gouden medaille, maar 6 in totaal, terwijl zij meer inwoners hebben. Zweden haalde er ook 'maar' 14. Noorwegen heeft natuurlijk wel een staatsfonds waar ze op een jaar 70 miljard euro winst op maken. We moeten dus realistisch zijn. Ze hebben daar iets meer middelen om te investeren. Maar we zijn op de goede weg. Dus, een hart onder de riem voor onze winterolympiërs.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): In Antwerpen bestaat er al een provinciaal curlingkampioenschap. *(Opmerkingen. Gelach)*

Ik wil me aansluiten bij de heer Annouri dat er respect moet zijn voor alle sporters en begeleiders die ernaartoe zijn gegaan. Ze hebben het beste van zichzelf gegeven. Dat sommige uitslagen wat tegenvallen, is een eigenschap van sport. De minister heeft gezegd wat de prognoses waren en wie er kans had op een medaille. Iets kleins kan bepalend zijn voor winst of verlies, voor een schitterend resultaat of een iets minder resultaat. We moeten ons daar een beetje mee susen en erin geloven dat we het de volgende keer weer beter zullen doen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik ben heel blij met alles wat is gezegd. We moeten inderdaad realistisch zijn. Ik ben het eens met de heer Annouri. Laat ons iedereen die talent heeft om naar de Olympische Spelen te gaan, maximaal ondersteunen. Ondersteunen moet niet alleen financieel zijn, maar ook het creëren van een goede omgeving. Dat is juist ons topsportbeleid.

We hebben tijdens een aantal Olympische Winterspelen geen enkele sporter gehad. Er is op dat vlak effectief iets veranderd.

Wat betreft de media kwam er in de zomer voor de Paralympics hier en daar wat opening. Dat is een goede zaak. Vóór de Paralympics in Rio was er nog nooit zo-

veel aandacht voor Paralympics. Er zouden ook voor de winterspelen heel veel kijkers kunnen zijn als dat op een goede manier wordt gebracht.

Mijnheer Moyaers, over de kwetsuren kan ik niets zeggen. Ik zou dat moeten vergelijken met vorige Spelen, maar ik heb die oefening nu niet gedaan.

Het BOIC is partner van Be Gold. Het is daar opgezet en wordt gefinancierd met Lottogelden. Het is gericht op Olympische Spelen. Het moeten dus sporten zijn uit de Olympische Winterspelen of Zomerspelen.

Wat betreft de focus, is dat eigenlijk hetzelfde als wat we hebben gedaan met de vorige Olympische Winterspelen. We hebben toen ingezet op vrouwen in bobslee. Niet alleen wij, maar ook zij natuurlijk. Er moeten dan private sponsors zijn. Zij hadden toen topmateriaal dat ervoor zorgde dat hun resultaten zo goed waren.

Ik heb altijd gezegd dat als het onze doelstelling is om vooral en alleen medailles te halen, dat ik dan weet wat ik doe. Dan krijgt geen enkele man nog subsidies en kiezen we voor technische sporten. Dat is twee keren winst: in een aantal landen mogen vrouwen nog niet op hetzelfde niveau mee sporten en we sluiten technisch alle arme landen uit. We zullen dan veel medailles halen. Voor mij is topsport echter iets anders. Dat is elk talent de kans geven en de topsport moet ook de breedtesporten bevruchten. In Vlaanderen zijn we daar heel goed in geslaagd. Als onze hockeyploeg zilver haalt in Rio, dan zie je dat aan het aantal jongeren dat start met hockey. Als we in tennis toppers hebben, dan zie je dat in het aantal jongeren dat begint te tennissen. Als onze voetbalploeg het goed doet, dan zijn er ook daar meer inschrijvingen. Dat geldt voor alle sporten. Ik blijf dat belangrijk vinden.

Met alle respect voor de prestaties van de anderen, maar als we morgen investeren in een speerwerper, dan denk ik niet dat we veel zullen winnen aan breedtesport. De wisselwerking is belangrijk. Als je veel breedtesporters hebt, wordt het weer mogelijk om topsporters te krijgen. Die wisselwerking wil ik realiseren en niet inzetten op de korte termijn waar er een gat is in de markt om dan medailles te kunnen halen.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Ik dank iedereen voor zijn bijdrage aan deze vraag. Ik dank in de eerste plaats ook de atleten die het ons mogelijk maken dat we hier vandaag dergelijke discussie houden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het lied voor de Rode Duivels naar aanleiding van het WK voetbal 2018 in Rusland – 1419 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, ik zou het lied zingen maar het bestaat nog niet en toch is er al veel heisa over geweest, alhoewel vandaag niemand er nog over spreekt. Het doet ons weer nadenken over de hectische mediacycli waarin we zitten. Ondertussen hebben we al heisa gehad over de wolven, nu over de jakhalzen. Fijn stof is al gepasseerd en een bepaald debat aan de KU Leuven. Zo om de twee dagen zijn we ons druk aan het maken over thema x of y. Ik vond dit

echter belangrijk genoeg om er een vraag over te stellen en ik had gedacht dat ik niet de enige zou zijn.

De traditie wil dat het nationaal elftal in het mannenvoetbal bij elke deelname aan een groot interlandtoernooi begeleid wordt door een hymne, een strijdlid. Soms zingen de spelers dit zelf, herinner ik me als klein manneke. Franky Van der Elst was iets beter op het vlak van balvastheid dan op het vlak van toonvastheid. (*Gelach*)

Maar u ziet dat het blijft hangen in het collectieve geheugen. (*'Go West' wordt gezongen*)

'Go West' naar het Sint-Annastrand. (*Gelach*)

In 2014 was Stromae de gelukkige bij het WK. Daar was toen ook al kritiek over omdat het een Franstalige zanger was die in het Frans zong. Je zou dan van de voetbalbond communautaire intelligentie verwachten om dat niet meer te doen en de volgende keer een Nederlandstalige te nemen.

Eh bien non. In 2018 hadden ze gekozen voor de rapper Damso, die niemand – of misschien een of twee – hier rond de tafel kende.

Bovendien kende bij onze Franstalige vrienden ook nagenoeg niemand hem, behalve een bepaalde groep binnen de bevolking. En ook op Facebook zag ik enorm veel reacties, ook bij mijn Franstalige vrienden en kennissen, tegen de vulgariteit van de teksten van deze rapper.

Iedereen stond op zijn achterste poten. Weliswaar werd er soms de kanttekening bij geplaatst dat je via een zekere vulgariteit toch een moeilijk te bereiken groep kunt bereiken. Maar op die lijn zit ik in dezen niet, omdat ik vind dat het WK voetbal bij uitstek een familiegebeurtenis, een gezinsgebeurtenis is. In die zin is de mottige mascotte die gisteren is ontvouwd, wel een voorbeeld van creatieve vrijheid, maar ook niet meteen iemand die kleine kindjes een zoete nachtdroom zal bezorgen.

De vraag blijft natuurlijk wat u, als minister van Sport, daar eigenlijk rond kunt doen. Dat is een vraag die we ons allemaal stellen. (*Opmerkingen*)

Maar collega's, dat is toch een van de fundamentele vragen bij ons? We hebben ons land zo versplinterd wat bevoegdheden betreft, dat we eigenlijk niet meer weten bij wie we nu terecht moeten voor een vraag over de Rode Duivels. (*Opmerkingen van minister Philippe Muyters*)

Wel, ik luister graag naar u. Wat hebt u gedaan? Wat hebt u niet kunnen doen, maar wilde u wel doen? Wie kon er wel iets aan doen om de keuze voor dit lied te beïnvloeden, uiteraard los van de macht van het geld, die volgens mij de doorslag heeft gegeven?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het is een goede zaak dat er is afgezien van de keuze voor Damso. Dat was een terechte beslissing.

Ik weet hoe we dat oplossen. Confederalisme en dan is alles opgelost. Maar dat was uw vraag niet, zeker?

Ik geef kort mee wat ik wel heb gedaan. Ik vond de keuze voor Damso, zonder kennis te hebben van het eigenlijke WK-lied, een vreemde keuze. Zonder twijfel. Ik heb zelf ook publiekelijk op de heisa gereageerd en hiervoor een minipoll georganiseerd. Er waren 450 respondenten op die minipoll. 97 procent daarvan

vond Damso geen geschikte kandidaat. Het is misschien een kleine groep, maar dat percentage geeft wel aan hoe men daartegenover stond.

Of het nu gaat over doping, wedstrijdvervalsing – bijvoorbeeld motors in fietsen –, corporate governance, goed bestuur of grensoverschrijdend gedrag: ethiek in de sport is een belangrijk punt. Niet alleen voor mij – zeker voor mij, want ik werk daar heel hard aan –, maar ook voor jullie.

Ik stelde dat de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) zich ook moest afvragen of de keuze voor Damso wel paste binnen de ethiek in de sport. En net zoals bij andere ethische kwesties, zoals de #MeToo-beweging, merk je dat er sneller en meer uitgesproken een maatschappelijk debat ontstaat dan in het verleden het geval was. Dat is positief. En daar hebben we geen enkele wet of richtlijn extra voor nodig – gelukkig maar. Het lijkt mij de beste manier om te reageren. Als sponsors beginnen zeggen: 'De mensen willen het niet, ik ga hier als sponsor nadeel aan ondervinden', dan krijg je vanuit alle kanten druk. Ik heb zelf ook op mijn manier druk gelegd. Ik zie dat ook bij anderen. Ik heb niets te zeggen aan de KBVB, maar ik heb ze wel aan tafel gekregen over de discussies. Dat lukt dus wel. Dat is de invloed die je kunt uitoefenen. Dat kun je doen wanneer je een sportbeleid voert waarin je consequent bent.

Je zou je kunnen afvragen of ik er niet aan heb gedacht om via Voetbal Vlaanderen financiële druk uit te oefenen op de KBVB. Ik heb gezien dat Voetbal Vlaanderen ook een reactie heeft gegeven aan KBVB. We hebben met Voetbal Vlaanderen een relatie op het vlak van erkenning en subsidiëring. Die middelen dienen 100 procent om het Vlaamse voetbal te ondersteunen. Ik ga daar dus niet op inkorten en Voetbal Vlaanderen financieel onder druk zetten wegens een stommitieit van de KBVB. Dat wil ik apart houden.

Ik denk dat de beste druk er komt als die er komt van alle kanten, zoals hier is gebeurd: vanuit de minister van Sport en andere ministers, vanuit de brede publieke opinie en vanuit de sponsors. Dat is een heel belangrijk signaal. Je ziet dat het effect heeft.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik heb tussen de lijnen door begrepen dat vragen over de Rode Duivels wel degelijk aan u gesteld mogen worden. Dat is al belangrijk: het is een precedent.

Ik ben het volledig met u eens dat ethiek heel belangrijk is in de sport, op alle vlakken. Maar wat hebt u concreet gedaan, buiten die minipoll en het uiten van uw mening op Twitter of elders? Hebt u de telefoon genomen en gezegd: 'Mijnheer de voorzitter van de KBVB, dit kan voor ons niet.'?

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Collega Poschet, dank u wel om deze vraag te stellen. Ik meen dat. Het is een debat dat ik met veel interesse heb gevolgd. Als hiphop-liefhebber, als politicus en als liefhebber van de Rode Duivels ben ik blij dat de keuze is gemaakt om Damso niet het liedje van de Rode Duivels te laten zingen. Ik vind dat muzikanten de vrijheid moeten krijgen om teksten te schrijven over gelijk wat. Als er een markt voor is en als dat de creatieve vrijheid is, dan maakt mij dat niet uit. Maar er is natuurlijk wel een verschil als je kijkt naar de Rode Duivels, die een enorm symbolisch voorbeeld zijn voor heel wat jongeren en mensen die naar hen opkijken en hen imiteren, en als ze een bepaald signaal uitsturen naar onze samenleving. Dan vind ik niet dat je iemand die dergelijke teksten schrijft, als symbolische waarde, die die sfeer vertegenwoordigt, naar voren kunt schuiven. Ik ben blij dat de voetbalbond uiteindelijk die keuze heeft gemaakt. Vind ik dat een

rapper als Damso het vrije recht heeft om te schrijven en te doen wat hij of zij wil, net zoals wij allemaal de vrijheid hebben om te denken wat wij willen? Dat was af en toe onduidelijk in de debatten die er zijn gevoerd.

Minister, ik wil een tweede punt maken. U en wij allemaal hebben als politici onze verantwoordelijkheid qua bevoegdheden. Maar we hebben nog een andere verantwoordelijkheid in de samenleving, en dat is een morele verantwoordelijkheid. Mensen kijken naar ons om richting te geven. Mensen kijken naar ons om bepaalde dingen mee te beslissen of onze mening te geven. Dan is het van ontzettend groot belang om ons in dergelijke debatten te roeren. Ik zeg niet dat u dat niet hebt gedaan, voor alle duidelijkheid, maar we mogen ons dan niet verstoppen achter het feit dat het niet onze bevoegdheid is of dat het niet speelt op niveau X, Y of Z. Als het gaat over maatschappelijk belangrijke zaken, is het belangrijk dat we als politici allemaal onze verantwoordelijkheid opnemen. Ik wens rapper Damso alle succes in zijn commerciële activiteiten. Als hij fans heeft, wens ik hun veel luisterplezier, maar ik ben vooral blij dat de Rode Duivels deze keuze hebben gemaakt.

Minister, als we hier alle vragen mogen stellen over de Rode Duivels, heb ik nog een bijkomende vraag: wat denkt u van de poule waarin we terechtkomen en hoe groot schat u onze kansen in? *(Gelach)*

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Ik ga de naam van de zanger niet meer noemen, want dan krijgt hij nog meer publiciteit, en dat ben ik al beu genoeg.

Ik ga even uit de biecht klappen. Ik heb vorige week Voetbal Vlaanderen gecontacteerd met de vraag hoe dit tot stand is gekomen. Zij hebben me onmiddellijk geantwoord dat er in de Belgische Voetbalbond enorm veel problemen zijn. Er is een Franstalige voorzitter. De man heeft zijn capaciteiten, daar gaat het niet over, maar hij kent geen woord Nederlands. Bijkomend heeft hij alle faciliteiten en beoordelingen meegekregen omdat ondertussen CEO De Brabander ook buiten is gegooid. Niemand wist iets van die beslissing, behalve hij. Ik heb gezegd dat er bij Voetbal Vlaanderen mensen zijn die ons goed gezind zijn en die altijd in Voetbal Vlaanderen gezeten hebben. Die zaten in de raad van bestuur. Die heb ik dan gecontacteerd.

Ik heb gezegd: 'Als jullie vandaag geen actie ondernemen, dan ga ik morgen een persconferentie geven.' Ze hebben onmiddellijk gezegd: 'We zijn ermee bezig.' Vorige donderdagavond heb ik een bericht gekregen. Ik heb dat naar bepaalde mensen doorgestuurd. De mensen moeten zelf maar weten of ze erop antwoorden of niet. Ik weet niet wie het allemaal geweten heeft, maar ik heb het naar veel mensen doorgestuurd. Toen is onmiddellijk besloten door de raad van bestuur om 's morgens de raad van bestuur bijeen te roepen. Dat is telefonisch gebeurd. Toen is het onmiddellijk vastgesteld.

Voetbal Vlaanderen is maar een vleugel maar die vleugel neemt wel zijn Vlaamse verantwoordelijkheid. Ik ben de mensen die daarin hebben gezeten dankbaar dat ze mij daarin hebben gesteund.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Minister, ik ben blij dat de KBVV het al heeft teruggeschroefd. U moet die vraag dus niet echt meer beantwoorden. U hebt wel gemerkt dat de mening van vele mensen en sponsors wel degelijk iets kan doen, en dat is heel belangrijk. Het toont ook aan dat er nog wat werk aan de winkel is om discriminatie weg te werken. Ik weet ook wel dat de KBVV niet tot uw bevoegdheid behoort, maar ik wil u toch vragen hoever onze Vlaamse voetbalfederatie

Voetbal Vlaanderen staat met haar actieplan in de strijd tegen discriminatie in het voetbal. Want net als bij grensoverschrijdend gedrag is het erkennen van het probleem niet voldoende, er moeten ook concrete acties aan gekoppeld kunnen worden. Hoever staat Voetbal Vlaanderen met alles wat te maken heeft met discriminatie in het voetbal?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Minister, ik denk dat het antwoord van de heer Wynants verhelderend was. Hoewel de Vrouwenraad zegt dat dit niet kan, een staatssecretaris zegt dat dit niet kan, een aantal ministers en parlementsleden zeggen dat dit niet kan, denk ik niet dat dit hen tot andere gedachten had gebracht indien de mannen en vrouwen met het geld niet hadden gezegd dat het afgelopen is. En dat zegt voor mij alles over wat die Voetbalbond nu is. Wanneer je pas inziet dat je fout bent nadat je weet wat de financiële gevolgen zijn, dan zegt dat heel veel.

Ik stel voor dat wij namens de commissie Sport Lange Jojo voordragen als componist van het nieuwe voetballied. Hij is 81 jaar, maar hij kan het volgens mij nog altijd.

Bart Caron (Groen): Mijnheer Meremans, ik vind het eigenlijk ongelofelijk straf dat het de sponsors zijn die hebben gemaakt dat het lied is ingetrokken. Ik vind dat op twee manieren straf.

Enerzijds zou het niet mogen kunnen dat sponsors de koers van een voetbalfederatie bepalen. Dat is de wereld op zijn kop. Wanneer dit wordt doorgetrokken naar het sport- en cultuurbeleid, dan klopt er iets niet. Anderzijds zegt het exact wat u hebt gezegd, namelijk dat bij de Voetbalbond geen morele principes regeren maar het geld. Die sponsors zorgen voor het grote geld of het extra geld en dan pas plooit de bond. En dat mag wel eens hardop gezegd worden. Die Voetbalbond mag wel eens nadenken voor hij in de toekomst dergelijke dingen doet.

Voor het overige ben ik heel blij dat er een dergelijk breed maatschappelijk protest is geweest tegen de haatdragende, genderachtige teksten die deze rapper gebruikt.

Lange Jojo zou nog een mogelijkheid kunnen zijn. Wie het lied maakt, maakt me niets uit. De morele verontwaardiging in de samenleving was breed en ik kan me daar alleen bij aansluiten. Het doet me ook nadenken over de positie van de Belgische Voetbalbond. Het is toch ongelofelijk droevig.

Herman Wynants (N-VA): Dat is de structuur.

Bart Caron (Groen): Ik weet het.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Deze discussie toont aan dat de regels voor corporate governance voor federaties die ik naar voren heb gebracht, nuttig en zinvol zijn. In elke federatie worden die regels meer en meer toegepast. Ik zal tijdens ons volgende overleg met de Pro League, de KBVV en Voetbal Vlaanderen dit element op de agenda zeggen.

Mijnheer Poschet, u vraagt wat ik heb gedaan. Ik heb meegedaan aan de morele druk. Ik heb niet de telefoon genomen, ik had vorige week een aantal familiale verplichtingen waardoor ik minder dan normaal op kantoor was. U mag me dat niet kwalijk nemen, er zijn momenten in het leven dat men ergens anders moet zijn.

Mijnheer Annouri, ik ben het volledig met u eens. Wat die rapper doet en hoe hij dat doet, kan u niets schelen, zegt u. De topsport moet de breedtesport inspireren. Wat daar dan aan vasthangt, moet ook inspireren. Op dat vlak ben ik het helemaal met u eens.

Mijnheer Meremans en mijnheer Caron, u zegt beiden dat ze zijn geplooid voor het geld, maar de sponsors zijn ook geplooid omdat ze iets gingen sponsoren waar de maatschappij niet achter stond. Indien van bij de start ikzelf, Sport Vlaanderen, andere ministers en het brede publiek niet hadden gereageerd, dan hadden de sponsors waarschijnlijk niet bewogen. Het ene heeft het andere op gang gebracht en het geheel heeft gemaakt dat de juiste beslissing is gevallen.

Ik sluit af met de pronostiek. Volgens mij moeten we vlot de eerste ronde halen. Het moeilijkste zijn de verplaatsingen, maar als die gasten zich al niet op een goede manier kunnen verplaatsen... We zouden dus geplaatst moeten zijn voor we tegen Engeland spelen. Ik denk dat dat ook wel zal lukken.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik wil nog eens vragen om contact te nemen met de KBVV. Ik heb die zin ook getweet vorige week. Daarin staat: "We betreuren ten zeerste de maatschappelijke controverse die de afgelopen dagen is ontstaan. Die controverse staat haaks op alles waarvoor we als KBVV willen staan." Zij betreuren dus zelfs niet het feit waarvoor die man staat die was aangeduid, ze betreuren de controverse. Ik hoop dat die frank of die euro intussen aan het vallen is maar ik heb het gevoel dat dat nog niet het geval is. Ik heb het gevoel dat zij reageren als een verwend kind: als we dat niet mogen doen, dan doen we niet meer. De vraag blijft: zal er nu een ander nummer komen? Misschien kunnen wij dat samen opnemen. En wat die sponsors betreft, is nog eens het belang aangetoond van diversiteit aan de top van het bedrijfsleven. Iemand als Sofie Dutordoir of andere vrouwelijke CEO's kunnen echt helpen. Ik zeg niet dat het geen mannen mogen zijn, er zijn ook goede mannen die openstaan voor de gevoeligheden bij vrouwen, maar ik denk dat vrouwen aan de top van het bedrijfsleven hier nog eens hun maatschappelijke meerwaarde bewijzen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.